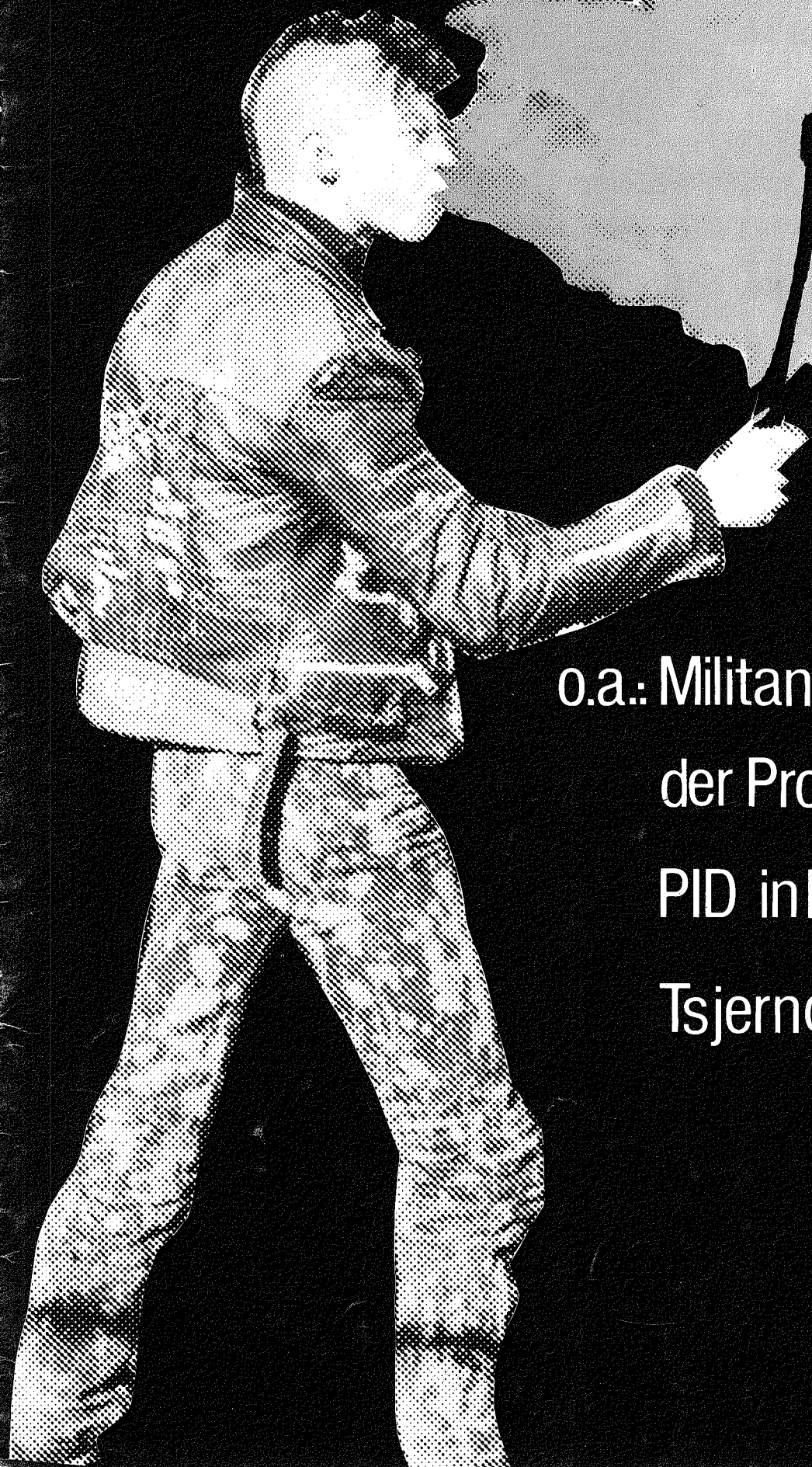

DE ZWARTE

nr 73

hfl 1.50

o.a.: Militant Klassenbewustzijn

der Prozess dl.3 1/2

PID in Haarlem

Tsjernobyl

vierde jaargang

6 maart 87

INHOUD

- pag 2 : inhoud
pag 3 : PID-infiltratie in Haarlem
pag 4 : het Okeghem-proces
pag 6 : De Bollenhofstraat
pag 7 : Kort nieuws
pag 8 : Tsjernobyl, een analyse van de gevolgen van de straling
pag 13 : De Boegies fout??
pag 14 : Militant, en toch een klassenbewustzijn, een discussiebijdrage
pag 19 : Het samenplaatsen van gevangenen van de RAF en uit het verzet, een verklaring.

Het volgende nummer verschijnt op **20 maart**. Kopy inleveren vóór: **17 maart**, in de postbus of bij de lay-outers.

Overigens, als er mensen zijn die zin hebben om meer te doen dan alleen maar te lezen, dan moet je eens langs lopen op de dagen dat we aan't lay-outen zijn (op dinsdag en woensdag).

Kopy naar postbus 10233 Den Haag
De drukkerij is als vanouds de Bijstand, Buitenom 213, Den Haag. De samensteller*s zijn dinsdag en woensdag telefonies te bereiken via 070- 892098 en uiteraard via de postbus. Abo's thuisgebracht kosten f12,50 per 200 paginaas. Postaboos en instellingen dubbel tarief. Politieke gevangenen nix. Dit alles is verkrijgbaar door minimaal het vereiste bedrag te storten op giro 3442401 t.n.v. **DE ZWARTE**, in Leiden.

KOLOFON

Voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de **ZWARTE** te koop bij de volgende adressen: **Groningen**, Slagersicht; **Arnhem**, De Rooie Arnhemmer; **Haarlem**, Agora; **Utrecht**, De Rooie Rat; **Wageningen**, De Uitbuyt; **Amsterdam**, Fort van Sjakoo, Athenaeum, de lokale Kraakkroegen; **Gouda**, Jongerenbeweging; **Leiden**, Manifest, Wereldwinkel, PSPwinkel, Sigarenhandel Lange Mare, tijdschriftenhandel facilititeitengebouw universiteit; **Den Haag**, De Rooie Hond, Ruward, Brullend Breekijzer, Koffiehuis Blau; **Delft**, Wereldwinkel, Kraakkroeg; **Rotterdam**, van Gennep, Ktities Boekwerk, Kraakkroeg; **Dordrecht**, De Zwarte Zaag; **Sittard**, Katastrofe.

POLITIEKE INLICHTINGEN DIENST

HAARLEM

In Haarlem is het afgelopen half jaar bekend geworden dat de Politie(ke) Inlichtingen Dienst (PID) pogingen heeft ondernomen om twee mensen als infiltrant/informant te werven. In November meldt een jongen zich bij de Omslag, maandblad voor Haarlem, Zandvoort, IJmond en de Bollenstreek. Hij vertelt dat hij in de voorafgaande maanden tweemaal door de haarlemse rechercheur Koops benaderd is om bij de Omslag te infiltreren. De PID-er wil dat de jongen informatie inwint over de mensen die bij de Omslag actief zijn en waar ze zich verder mee bezig houden. Om opheldering over deze infiltratie-zaak te krijgen dient Links Haarlem in januari twintig schriftelijke raadvragen in bij burgemeester Schmitz.

Opvallend is dat de PID-er een medewerker van Omslag bij naam noemt. Deze heeft toen hij in 1983 voor De Vrije in de persgroep van het politiek festival Doe Wat! (Hengelo) zat te maken gehad met de Rotterdamse aktievoerder Denis W. Denis werkte, nadat hij enige jaren inlichtingenwerk voor de Rotterdamse politie had verricht, in de periode 1981-1984 als informant voor de BVD.

Op 11 januari meldt een vrouw zich bij de Omslag. Zij vertelt dat zij enige tijd geleden, toen ze naar een basketbalwedstrijd stond te kijken, werd aangesproken door Koops. Hij laat doorschemeren dat hij veel van haar privé-leven weet en dat zij al een tijdje in de gaten wordt gehouden. Hij vertelt haar dat hij van haar

scheiding weet en vraagt of ze niet "wat wil bijverdienen". Dit door bij het medio 1986 gesloopte Vrouwenhuis te infiltreren. Koops wil weten wat er in het Vrouwenhuis gebeurt, welke vrouwen daar komen en waar zij zich mee bezighouden. Enige tijd daarna wordt de vrouw opnieuw door de PID be-

naderd. Deze keer door de al wat oudere rechercheur Bolwijn de blonde rechercheur De Vries en rechercheur Malcolm. Zij gebruiken dezelfde auto als Koops. Hun vraag en het aanbod zijn hetzelfde. Zij vragen of de vrouw voor hen inlichtingenwerk bij het Vrouwenhuis wil verrichten.

De vrouw gaat later naar het politieburo om te kijken of de rechercheurs echt bestaan. Zij krijgt te horen dat ze bestaan, maar ze krijgt hen niet te spreken. Na haar bezoek aan het politieburo heeft zij niets meer van hen vernomen.

Voorjaar 1986 pakt de politie drie mensen op die ervan verdacht worden de juwelierszaak aan het Houtplein te hebben beroofd. Een meisje, dat toen vastzat, heeft foto's moeten bekijken om mensen te identificeren. Op de foto's staan mensen die in de kraakpanden aan het Houtplein woonden of daar vaak kwamen. De meeste zijn nog nooit in aanraking met de politie gekomen. De foto's zijn enige tijd voor de juweliersroof genomen, voor een deel vanuit auto's. Wie ervaringen met de PID/BVD in Haarlem en omgeving heeft kan dat doorgeven aan: Omslag, Postbus 934, Haarlem.

NAGEKOMEN BERICHT

Nu net is bekend geworden dat op de vragen die in de gemeenteraad van Haarlem over deze affaire zijn gesteld, geen antwoord zal worden gegeven. Deze weigering wordt gemotiveerd met verwijzing naar een koninklijk besluit, waarin is bepaald dat de PID ressorteert onder het ministerie van binnenlandse zaken / justitie, zodat een burgemeester geen bevoegdheid bezit zich met PID-aangelegenheden te bemoeien. Vrijdag 6 maart is er een demonstratie voor het politieburo van Haarlem.

HAAGSE

BOUW

BRIGADE

--2DE HAAGSE BOUWBRIGADE NAAR JUIGALPA

Op dit moment worden de voorbereidingen getroffen voor de bouw van een wijkcentrum in Juigalpa, Nicaragua, door een groep haagse vrijwilligers. In het kader van de stedenband tussen Den Haag en Juigalpa en na goede ervaringen met de eerste groep haagse bouwers hebben veel plaatselijke wijkgroepen verzoeken ingediend om een projekt in hun wijk gerealiseerd te krijgen. Uit de lijst van 6 projekten die de SIS kreeg is de nummer 1 in prioriteit gekozen; een wijkgebouwtje voor wijk 6. Hierin zou een gezondheidspost, een bibliotheekje, vergaderruimte en mogelijkheden voor kinderopvang moeten komen. De bouwploeg, die wil gaan bouwen in juni, juli en augustus, heeft nog enige aanvulling met enthousiaste mensen. Hiertoe wordt op vrijdag 6 maart a.s. een informatieavond georganiseerd. Plaats; Derdewereld Centrum, Prinsegracht 38. Aanvang; 20 uur. Op deze avond zijn mensen van de eerste bouwploeg en van de nieuwe ploeg aanwezig en worden video's en dia's vertoond van Juigalpa en de bouwactiviteiten. Eten, drinken en muziek natuurlijk in overvloed. Alle belangstellenden zijn welkom.

Nadere informatie over de bouwbrigade is te verkrijgen bij de Stichting Invulling Stedenband (SIS) Javastraat 12 Den Haag Telefoon: 070-639976

DER PROZESS

Afgelopen vrijdag, 27 februari, diende in Amsterdam het proces van vijf van de oorspronkelijk negentien Okeghem-arrestanten. NN2, die vorige maand veel te laat is vrijgelaten, kwam niet opdagen. Maar de officier van Justitie beloofde dat, als hij NN2 nog ergens tegen zou komen, hij hem zijn nieuwe dagvaarding in de handen zou drukken, zodat ook zijn zaak door kan gaan. Hm. Nog voordat de dagvaardingen werden opgelezen kwam de verdediging met de sommatie aan de rechtbank, de officier niet ontvankelijk te verklaren, en wel om de volgende redenen:

De ontruiming was onrechtmatig. Op 9 oktober had de directeur van wbv "Ons Huis", Goedhuis, een bespreking op politieburo Van Leijenberg- laan met vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie, waaronder Wool- drik. In dit gesprek drong Goedhuis aan op een fasering van de ontruimingen, net zoals de renovatie in fases zou verlopen. Dit om te voorkomen dat een aantal woningen zo'n jaar leeg zou komen te staan, wat volgens hem moeilijkheden zou veroorzaken met de bewoners. Ook liepen er voor een aantal woningen nog officiële procedures. De politie hield haar poot stijf en verklaarde dat zij alle woningen in één keer zou ontruimen of anders helemaal niet. "Ons Huis" zwichtte voor deze chantagepraktijken. De ontruiming werd doorgedrukt en daarmee kwam de voorspelling van Goedhuis uit: Moelijkheden met een grote M (van Mart en Menno die vrij Moeten). Daar ze deze verwachten konden, is hier sprake van een bewuste provocatie. Op zo'n manier de beide partijen (bewoners en eigenaar) buiten spel zetten is schofferig en asociaal, in het licht van Lausanne, niets meer dan een ordinaire wraak- actie. In kranteartikelen werd er nauwelijks een woord gerept over de ontruiming, maar des te meer over de actievoerders van Noolympics die, net terug uit Lausanne, met nieuwe moed bommen begonnen te gooien.

De advocaat vroeg dan ook aan de officier, hoe hij aan zogenaamde bewijzen kwam. De officier luisterde niet. Hij vond het duidelijk dat er als groep opgetreden was, dat iedereen in de groep verantwoordelijk was. De verklaring van agent 337 dat vijf mensen zich een tijdje uit Okeghem- straat 14 ('t verzameladres) hadden verwijderd, vond hij genoeg om een collectieve straf van 8 maanden te eisen. Het maakt hem niets uit of ze iets gedaan hebben of niet. Opmerkelijke gelijkenis tussen "Nij- megen", "Kedichem" en "Okedighem". De collectieve straffen rukken op. Van Thijn heeft in Het Parool ge- zegd dat het grote gedogen voorbij is. Kraken kan niet meer (in het jaar van de daklozen). Dat vind Kok- hals Altes immers ook. Het is nu voor iedereen duidelijk.

Een van de arrestanten werd zelfs verward met iemand die Vonhoff in z'n gezicht had gespuugd. Een grote foto in de Telegraf. Rara hoe kan dat?

De rechtbank ging vijf seconden in beraad, dronk een flinke borrel en kwam, zoals te verwachten, tot de conclusie dat de officier wel ontvankelijk was. Het proces zette zich voort.

De verdediging kwam op de proppen met een zestal getuigen. Eentje verklaarde dat hij op een etage in hetzelfde blok sliep, en wakker werd doordat er vier mensen via het dak binnenkwamen, in zwarte kledij en met helmen in de hand. Een ander verklaarde met Menno naar het dak te zijn geweest, echter niet op het dak omdat er al traangas geschoten werd. Naar voren kwam dat er een grote chaos heerste en er van enig plan geen sprake was. De getuigen haalden dus - zover ze al bestonden - de bestaande bewijsmaterialen onderuit.

De houding van het justitieel apparaat tov krakers en andere verzetsgroepen verandert. Dmv de leegstandswet proberen ze het krakersverzet te breken; dmv collectieve straffen proberen ze te pakken wat ze te pakken kunnen krijgen aan arrestanten. Dat het niet zal helpen zal ook voor iedereen duidelijk zijn. Zulke maatregelen sterken hoogstens onze solidariteit. Wij gaan door met kraken. Wij gaan door met verzet. Mart en Menno moeten vrij! Marjan en Lisa en NN2 moeten bij voorbaat vrij!

In hun laatste woord kregen de aangeklaagden de kans hun mening te spuien.
Let maar op:

Lisa:

Ik ben met deze hele samenloop van omstandigheden niet tevreden. Ik ben diep geschokt in de rechtsorde en de behandeling van de arrestanten, die onschuldig zijn. Ik had nog geloof in de rechtsstaat. Ik ben zo diep geschokt... ik heb zelf 12 dagen vastgezet en nog steeds heb ik er last van. Hoewel ik geen emotionele binding heb met de arrestanten, word ik er niet goed van dat ze nu nog steeds vastzitten. 4 maanden!

Mart:

Mijn laatste woord

Spuug!

Nu pas kan ik wat zeggen over deze farce. Wat mij betreft had dit vier maanden geleden al moeten gebeuren. Hoe verklaart de raadkamer het elke keer meegaan in de eis van het Openbaar Ministerie voor gevangenhouding? Zelfs in het hoger beroep tegen de eerste 30 dagen werd niet serieus ingegaan op de zaak. Mijn gescheurde jas leek belangrijker. Men maakte zich er gemakkelijk vanaf met behulp van de Procureur Generaal en neemt juridische termen over die niets met mij te maken hebben. Rechtsorde ernstig geschokt? Op basis van gebrekkig bewijs wordt voor de vorm de benodigde 12 jaar of meer geëist, zodat de volle 106 plus pro forma voluit gezeten kunnen worden. En dat terwijl op dezelfde basis van gebrekkig bewijs drie mensen worden vrijgelaten na resp. 12 dagen en 3 maanden.

Ik vind dan ook dat u ons niet kunt veroordelen omdat we onschuldig zijn. U weet net zo goed als ik dat er bij verhoren meer gebeurt dan dat er op het papier van het proces verbaal terecht komt. En mensen op zo'n gebrekkige verklaring, die bovendien wordt tegengesproken door meerdere getuigen, vasthouden, is op zich al een misdaad.

Het wordt al begrijpelijker als men de geschiedenis bekijkt die aan deze zaak voorafging. Het is toch wel typisch dat hetzelfde OM beslist wilde ontruimen terwijl de woningbouwvereniging daar zeer duidelijk tegen was. Toen heeft het OM toch doorgezet, met het resultaat dat er zelfs woningen werden ontruimd die minstens een jaar leeg zouden komen te staan.

Ook deze situatie is rechtgezet door het herkraken en het niet weer ontruimen van deze woningen. Als u wat meer van deze geschiedenis wist, zou u weten wat voor vuil spelletje hier gespeeld wordt. Waar recht onrecht wordt, is verzet noodzaak.

Over wat er met ons gebeurd is tijdens de eerste dag van onze gijzeling in het politiebureau Van Leijenberglaan, zal ik u besparen, maar ik wil wel kwijt dat de daar dienstdoende agenten constant zeer dreigend en intimiderend waren.

Er zijn ook klappen en trappen uitgedeeld door deze en andere ambtenaren in functie tegen mijn medegegijzelden. Ik protesteer dan ook met kracht tegen deze behandeling.

Verder klagen of procedures starten haalt ook niets uit, gezien onze ervaringen met gewa's (gestichtswachters). Klachten worden toegewezen, maar verder niets. Verder zie je ook hoe zemet Hans Kok zijn omgegaan met Hmidou Takhrifa. Dat is ook allemaal de doofpot ingegaan.

Ik heb de helft nog niet gezegd, maar 'k geloof dat u aan meer details niet veel meer heeft.

Aangezien ik resumerend moet concluderen dat u ons laat gaan en wél subito!

P.S. - Ik neem de vrijheid om m'n eigen leven te leiden en ik neem geen vrijheid van anderen. Niemand kan hier ook maar iets tegen hebben, behalve een fascist.

Ik wil dus nu geschorst worden uit deze dump!

Dat is dus niet gebeurd, heb ik gemerkt. En voor de rest:

FUCK THE SYSTEM!

Marjan:

Ik vraag me af hoe het mogelijk is dat iemand die betrokken is bij een fascistische moord, 12 weken krijgt, terwijl ik, voor iets wat ik niet heb gedaan, veroordeeld word tot 8 maanden.

Menno:

Luister!

Ik ben echt waanzinnig kwaad. Ik word nu al vier en een halve maand onschuldig vastgehouden. Er wordt gezegd dat er bewijs zou zijn, maar dat is niet zo. Ik ben onschuldig en zal dat blijven ook.

Het is jammer bijna, zou ik gaan denken, na vier maanden zó behandeld te worden, het is bijna jammer dat ik niets gedaan heb op het dak. Dan had ik niet voor niks gezeten. Dan had ik godverdomme nog ergens op kunnen terugkijken en nou word ik 4-5 maanden vastgehouden zonder dat ik maar iets gedaan heb.

De volgende keer weet ik niet wat ik ga doen, maar mijn vertrouwen in de rechtsstaat is volledig verdwenen, deze maanden. Ik herhaal, volledig verdwenen! Echt helemaal niets meer van over.

Ik heb dan ook niets meer te verliezen.

Mijn gedrag hier zal voor jullie misschien kwetsend, onbeschoft en lomp zijn. Ik weet het niet. Ik hoop dat het zo is. Ik hoop dat jullie je gekwetst voelen. Ik hoop dat jullie een vervelende middag hebben gehad. Ik hoop dat ik gestonken heb, zodat jullie er last van hebben gehad... Ik hoop godverdomme dat ik binnenkort weer vrij kom, want dan...

Nou ja, daar hebben we het dan nog wel over.

Maar ik ben onschuldig en ik zal 't blijven ook. En jullie zullen mij niet kunnen veroordelen.

FUCK YOU ALL!

UITSPRAAK:

13 maart
om 14.00 uur
Prinsegracht

DE ZWARTE 5

BOLLENHOFSE STRAAT UTRECHT

Afgelopen dinsdag nam B&W het (voorlopige) besluit, om Bollenhofsestraat 108 te vorderen. Eindelijk, eindelijk, heeft B&W zich eens uitgesproken wat ze nu met het pand willen. Eigenlijk hadden ze al een besluit kenbaar moeten maken op de rechtszitting van 20 Januari. Maar goed, beter laat dan nooit. Er moest

nog flink druk worden uitgeoefend voordat B&W besloot te gaan vorderen. zo'n 30 buurtkomitees, wijkwinkels, huisvestingen en andere organisaties hebben een solidariteitsverklaring met Bollenhofsestraat 108 ondertekend, waarin ze eisen dat het pand niet ontruimd en wel gevorderd moet worden. Een aantal buurtbewoners heeft namens zowat de hele straat burgemees-

ter Vos duidelijk gemaakt dat zij die eisen ook ondersteunen. In de gemeenteraad begon nu de PVDA ook aan te dringen op vordering. Het is echter nog altijd mogelijk dat Bollenhofsestr. 108 toch ontruimd wordt. De vorderingsprosedure loopt nu als volgt : vrijdag 27 februari komt het pand voor bij de vorderingscommissie van de gemeente. Daar krijgt de eigenaar

de gelegenheid zich tegen de vordering te verweren. Begin Maart beslist B&W definitief of ze gaat vorderen. Dan kan de eigenaar nog in beroep gaan bij de Raad van State, die binnen een maand of twee uitspraak doet. Verder is de rechterlijke uitspraak belangrijk: vanaf 3 maart kan er in principe gewoon ontruimd worden. Het kan dus op drie manieren fout gaan:

1. Begin maart beslist B&W om toch maar niet te vorderen. Zij kan dan meteen ontruimen.

2. De gemeente wil wel vorderen maar de eigenaar wint in april/mei zijn beroep bij de Raad van State.

3. De gemeente wil misschien wel vorderen, maar wil de ontruiming niet uitstellen. Ook al wordt het later toch nog gevorderd, ze wil nu toch ontruimen.

Van de gemeente wordt geëist dat ze de ontruiming uitstelt totdat de vorderingsprocedure voltooid is. Als je het pand vrijwillig verlaat, is het risico groot dat er toch iets met de vordering misgaat, en dan heb je gewoon jezelf ontruimd. Alleen als je in het pand blijft kan je nog goed druk uitoefenen op de gemeente. De voorbereidingen op een ontruiming gaan dus gewoon door:

Er wordt al hard gewerkt aan het mobiliseren van zoveel mogelijk mensen. Behalve allerlei groepen in Utrecht worden ook krakersters uit andere steden in het land gevraagd om zich mee te verzetten tegen de ontruiming. Het is de bedoeling dat bij een eventuele ontruiming de Bollenhofsestraat bomvol komt te staan met mensen: een menselijke blokkade dus. Het moet voor allerlei, minder radicale, groepen mogelijk zijn om aan de blokkade mee te doen. (zeker ook voor de solidaire straatbewoner-

sters). Kortom: probeer om het niet uit de hand te laten lopen, en een rel in de straat is helemaal niet de bedoeling.

Na afloop van de ontruiming is verder nog een grote demo door de binnenstad gepland, en er worden ook een aantal prik-axies en een axiekraak voorbereid.

Nu het echt spannend wordt, is het belangrijk dat meer mensen zich gaan inzetten om het verzet tegen de ontruiming mee te helpen organiseren. Massaal verzet komt nooit zomaar uit de lucht vallen, daar moet hard voor gewerkt worden!!! Geef je in ieder geval op voor de alarmlijst:

030-317283

Bollenhofsestraat 108 (Utrecht) vordert gestaag!!

Vrijdag 27 februari kwam het bedreigde kraakpand Bollenhofsestraat 108 voor bij de vorderingscommissie. Nu de gemeente in principe besloten had te vorderen, was dit voor de eigenaar de gelegenheid om zich hiertegen te verweren. Maar hij kwam niet opdagen! Hij zei dat het voor hem veel te vroeg was om vanuit Eindhoven al om 9 uur in Utrecht aanwezig te zijn (nou ja!) De zaak is gewoon behandeld en 10 maart beslist B&W definitief over het

vorderen.

Er is een goede kans dat ze een positieve beslissing neemen. De eigenaar kan in dat geval overigens nog in beroep bij de Raad van State.

Ondertussen ligt er nog wel een ontruimingsbevel voor 3 maart. In principe kan er gewoon vanaf die datum ontruimd worden, maar waarschijnlijker is dat ze met een eventuele ontruiming wachten tot na 10 maart.

Blijf je klaarhouden voor een ontruiming!

(Uit: Springstof)

WOENSDRECHT - BLOKKADES

Op 6 maart moeten 's morgens - 15 mensen voorkomen voor de politierechter te Breda wegens samenscholing (art. 186-Sr, misdrijf) bij de hoofdpoot van de vliegbasis Woensdrecht. Dit is de eerste keer dat een blokkade, waarbij mensen voor art. 186 zijn opgepakt, moet voorkomen en de uitspraak zal dan ook bepalend zijn voor het beleid dat de politie bij nog komende blokkades gaat volgen. De eerste moet om ongeveer 9 uur voor de rechter verschijnen, de laatste om ongeveer 12 uur. Een hele ochtend Woensdrecht dus! Een heleboel publiek zou heel leuk zijn. Het gerechtsgebouw is gevestigd aan de Sluissingel 20 te Breda. Verder wordt er nog steeds iedere eerste maandag van de maand geblokkeerd en ook daarbij zijn mensen zeer welkom. de blokkade begint om 12 uur bij de hoofdpoot. Voor meer informatie kun je altijd bellen of schrijven:

Atoomvrijstaat/Vredes-
axiekampen
Dorpstraat 9-11
4634 TM Woensdrecht
01646-5183

AAN ALLE ANARCHISTENES:

In mei 1986 werd voor het eerst sinds vele jaren weer eens een internationale anarchistische bijeenkomst gehouden in Nederland. Een tweede ('IAB') staat op het programma voor 10 tot en met 14 september 1987. De plaats waar deze bijeenkomst zal plaatsvinden is nog niet geheel zeker; deze zal terzijner tijd tesamen met het definitieve programma bekend gemaakt worden. Voorlopig gaan we uit van twee programma's; een officieel, door ons georganiseerd programma en een officieus, van de deelnemers afhankelijk programma. Ideeën en bijdragen voor beide programma's zijn van harte welkom.

Onze onderwerpen zullen waarschijnlijk zijn:

- vrijdag 10: kennismaking en taalproblemen
- zaterdag 11: anarchisten en autonomen.
- zondag 12: samenwerking (nationaal en internationaal)
- maandag 13: anarchisten en autonomen in het dagelijks leven.

De organisatie zal niet voor vertalers zorgen: taalproblemen zullen mogelijk op vrijdag worden opgelost, door de deelnemers zelf.

Er zullen per onderwerp (=dag) slechts 1 of 2 sprekers zijn. Teksten zullen van tevoren vertaald worden en in vele talen voorhanden zijn. Hiertoe verzoeken wij iedereen die een bijdrage wil leveren aan beide programma's, deze ons schriftelijk toe te sturen en het liefst zo snel mogelijk. Verder zullen er stellingen van elk één zin worden gepresenteerd, zodoende wordt iedereen aangemoedigd om stellingen naar de organisatie op te sturen. De stellingen zullen besproken worden in discussiegroepjes van 10 tot 15 mensen elk. Deze groepjes zullen hun konklusies opschrijven en na afloop 'in de (grote) groep gooien'.

Het kulturele deel van de bijeenkomst zal net als vorig jaar bestaan uit: muziek, theater, film, video, boekenstands etc.

Alle bijdragen zijn van harte welkom: schrijf ons.

Kosten: ongeveer 20 gulden, inclusief toegang, kampeerciliteiten, programmaboekje en kulturele evenementen. Hoogstwaarschijnlijk zal er eten worden gekocht, maar reken er niet op.

Kontaktadres: IAB/SWP
Postbus 19230
3501 DE Utrecht
Girorekening nr. 295445, tnv SWP, Utrecht.

NB Alles is voorlopig onder voorbehoud!

Met anarchistiese groet

de IAB groep

BAJES-STRIJD

Het laatste jaar zijn het aantal opstanden in Britse gevangnissen sterk toegenomen. Rellen, sit-ins, en in april 1986 werd de Northeygevangenis in Sussex compleet verwoest door brand - welke door de gevangenen was aangestoken. Dit alles maakt deel uit van een groeiende strijd in de bajes. Het volgende artikel verscheen in Counter Information, een Schotse anarcho-nieuwsbrief (ook te lezen in Frontline, Van Hallstraat 625, A'dam).

De dakprotesten in de gevangnissen van Barlinnie, Saughton en Peterhead tonen de overtuiging aan van de mensen om de brutaliteit en de overbevolking in de Schotse gevangnissen, de meest overbevolkte van Europa, naar buiten te brengen. Hier geeft een ex-gevangene zijn mening:

"De opstand die nu aan de gang is in de Schotse bajes doet me denken aan het begin van een golf van dergelijke opstanden in alle Britse ge-

vangenissen tussen 1970-1980. Ik zat tijdens die hele periode in verschillende "hoogbeveiligde" gevangnissen: Gartree, Albany, Parkhurst, Dartmoor en Hull (waarna ik 30 maanden aftrek kwijt was en voor 10 maanden in isolatie zat). In alle bajes was er een voortdurende strijd van gevangenen tegen het regime."

De rellen, stakingen, sit-ins en veel meer individuele opstanden werden veroorzaakt door eenvoudige feiten:

1. 99,9% van alle gevangenen komt uit de "working class".

2. De echte criminelen - de regering en haar controlerende instituten - maken voortdurend gebruik van gevangenen en gevangnissen als een alibi, een rookgordijn, om de echte misdaden te overschaduwen: 4,5 miljoen werklozen, het jatten van miljoenen in de zakenwereld iedere dag van de week, moorden zoals kruisraketten en oorlog (de Belgrano, een Argentijns schip dat tot zinken werd gebracht, was "slechts een incident" van 420 moorden). En gevangenen weten dat. Alle gevangenen zijn politieke gevangenen.

Er zijn ook interne redenen voor rellen en opstanden: het gebruik van "control units", isolering van gevangenen, verschillende vormen van "straf" zoals schoppen, slaan en psychologische druk.

Als er rellen zijn, worden ze als ongeorganiseerd afgeschilderd. Dit is gedeeltelijk waar voor het begin van de rellen. Meestal beginnen ze heel spontaan, maar al heel snel worden ze georganiseerd. Er komt een grote ervaring van solidariteit tussen alle gevangenen die meedoen: de strijd vormt vanzelf z'n eigen organisatie.

Het is als een oorlog zonder de middelen om het heersende lichaam omver te werpen.

Zulke opstanden worden altijd beantwoord met idiotie als: "Wat is er dan mis met onze gevangnissen?" Ondertussen gaat de strijd gewoon door!

(Uit de Grachtenkrant, nr 170)

Op zaterdag 21 maart is er een benefietfeest in het AKU, Voorstraat 71, Utrecht

De winst is bestemd voor 'Zwart Behang' en een door Utrecht te organiseren landelijke actie.

Toegang f. 5,00.

Medewerking van o.a. BKK

Etten, drank, etc. is verkrijgbaar.

Tsjernobyl was een nukleaire hel - en dat zal het de komende decennia ook wel blijven. Dit geldt niet alleen voor de russiese bevolking aldaar, maar ook voor de hele wereld. Niet minder dan 20 miljoen mensen zullen in de komende jaren sterven ten gevolge van de nukleaire katastrofe.

In de Bondsrepubliek zal het totaal aantal slachtoffers tussen de 300.000 en ruim een half miljoen bedragen.

Deze cijfers zijn het resultaat van een onderzoek van professor Jens Scheer van de universiteit Bremen. Hieronder volgt zijn analyse van de gegevens.

Het stuk is een scherpe aanklacht tegen de politiek van bagatelliseren en kleineren.

En tevens wordt aan het nukleaire ongeluk van de 3e categorie, de grootste niet-militaire katastrofe van het industriële tijdperk, een nieuwe dimensie toegevoegd: er kan niet langer sprake zijn van gewoon een behoorlijk aantal direkte slachtoffers, en helemaal niet van een statisties niet meetbare toename van gevallen van kanker. Het gaat hier - en dit geldt ook voor de BRD - om de dood van een aanzienlijk deel van de bevolking ten gevolge van radioactieve straling. En het is niet uitgesloten, dat één op de tien Duitsers zal sterven aan de gevolgen van Tsjernobyl.

Sinds Tsjernobyl is er nauwelijks 'n tijdschrift te vinden, dat geen artikel bevatte over de biologiese gevolgen van nukleaire straling, of het nu een regeringsvriendelijk of een oppositioneel blad, een voor- of een tegenstander van kernenergie is.

Maar slechts heel weinig artikels geven onder de stortvloed van becquerels en millirems de werkelijke gevolgen van de ramp en van bestraling überhaupt weer. De meeste artikelen gaan niet verder dan de beschrijving van de gevolgen van het een op het ander, en noemen dan heel willekeurig en al naar gelang hun uitgangspositie iets gevaarlijk of ongevaarlijk. Maar bijna allemaal zijn de schrijversters het over één ding eens: volgens de in de BRD geldende normen zijn er geen cijfers te geven van konkrete slachtoffers!

Uitgesproken vertegenwoordigers van de atoomlobby hebben het over 'niet noemenswaardige aantallen'. De anderen houden hun konklusies maar op een 'we weten het niet'. Ook felle tegenstanders van kernenergie, die zelfs het minimale aantal slachtoffers al te veel vinden, maar voor de rest niets beters te doen weten, stemmen al of niet met goed geweten in met het koor 'wij weten het niet', of ze doen helemaal geen uitspraken of doen die uitspraken in vage bevoordingen als 'nogal gevaarlijk', 'uiterst dubieus' enz.

Dit laat zien hoe succesvol de doofpot-politiek hier werkt met betrekking tot belangrijke wetenschappelijke publikaties over deze kwestie;

TSJERNOBYL

zózeer zelfs, dat welwillende en atoomkritiese wetenschappersters ook geen kennis hebben van de inhoud van deze publikaties.

Ik zelf verkeerde 15 jaar geleden in de zelfde situatie. Ik was toen al vele jaren een gerespekteerd medewerker van een nukleair onderzoekslaboratorium in Bremen. Ik moest toen door een groep van de anti-kernenergie beweging geattendeerd worden

op het bestaan van die kritiese publikaties uit de VS. Dit was voor mij tevens het begin van mijn verzet tegen kernenergie.

In het eerste deel van mijn betoog zal ik het hebben over oude en nieuwe onderzoekgegevens, vooral uit de VS. In het tweede deel ga ik in op mogelijke werkingsmechanismen en ik zal eindigen met konkrete prognoses voor de BRD.

HET WERK BESTAAND

STATISTIESE GEGEVENS

Het is tegenwoordig gangbaar, om de activiteit van een radioactieve stof uit te drukken in becquerel, dat wil zeggen, het aantal stralingsflitsen per seconde. De flitsen komen van het nucleaire veranderingsproces, waarbij een radioactief deeltje overgaat in een andere atoomkern. Dit veranderingsproces gaat met een aan-

tal stralingsflitsen gepaard. Er bestaan een groot aantal radioactieve elementen, die heel verschillend werken op het milieu en op het levend organisme.

1e soort gegevens: legt een direct verband tussen schade aan de volksgezondheid en de concentratie radioactieve stoffen in het voedsel van de bevolking. Aangezien niet het hele spectrum van elementen ge-

registreerd wordt, heeft zo'n onderzoek slechts betrekking op een paar isotopen zoals b.v. caesium-137 (Cs). Dit soort isotopen worden leit-isotopen genoemd, omdat ze pars pro toto (als deel voor het geheel) voor het hele isotopenmengsel dienen. Hierover bestaat een toonaangevend onderzoek van Lave, Leinhard en Kaye (1). Zij constateerden, dat per 1 miljoen mensen die 1 jaar lang melk drinken die per liter 1 becquerel caesium-137 bevat, 60 mensen méér sterven dan door het caesium alleen; dus slachtoffers van het isotopenmengsel, dat vrij kwam bij kernproeven in de VS; hierbij werd Cs als leit-isotoop gehanteerd. Met strontium-90 als leit-isotoop berekenen ze het aantal van 400 doden per 1 miljoen mensen die gedurende 1 jaar melk met een gehalte van 1 becquerel Sr-90 per liter drinken.

Dit zijn gegevens op basis van de samenstelling van het radioactieve fall-out bij atoomproeven in de VS. Voor de situatie na Tsjernobyl gelden niet exakt dezelfde voorwaarden. De gegevens kunnen echter wél als een goeie indicatie worden gehanteerd.

De gegevens hebben betrekking, enerzijds op ruimtelijke en tijdsverschillen van de dodelijke slachtoffers, en anderzijds op een groot aantal natuurwetenschappelijke en sociaal-ekonomische factoren, die invloed hebben op het aantal dodelijke slachtoffers. Hierbij stonden de directe gevolgen van de werking van radioactiviteit natuurlijk op de voorgrond. En er werd nauwelijks of geen rekening gehouden met slachtoffers op lange termijn, bij wie de uitwerkingen pas vele jaren later openbaar worden.

De resultaten van Lave e.a. zijn dus niet gebaseerd op sterfgevallen ten gevolge van kanker en ook niet op gevallen van kanker die pas veel later aan het licht kwamen. Gegevens hieromtrent moeten dus op een andere manier worden verzameld en aan de onderzoeksresultaten van Lave e.a. worden toegevoegd. (hiermee corrigeer ik eerder gedane uitspraken (13)).

2e soort gegevens: zet de hoeveelheid straling (gemeten in millirem) in relatie met het aantal gevallen van kanker.

Wanneer men hieruit konkrete gevolgen van de mate van blootstelling van de bevolking aan radioactieve straling wil afleiden, moeten de in becquerel uitgedrukte cijfers van de activiteit van de stralende stoffen eerst worden omgerekend in stralingshoeveelheden, die in de organen van de bevolking aanwezig zijn, die het gevolg zijn van deze stoffen.

Ten eerste: de relatie tussen stralingshoeveelheden (dosis) en haar biologische gevolgen.

Langetijd moesten we hier volstaan met de onderzoeksresultaten van de overlevenden van Hiroshima en Nagasaki en van mensen, die bestraald werden aan b.v. het ruggemerg en die veel later aan organen kanker

RELIEK E INFERNO

kregen, die onvermijdelijk waren meebestraald tijdens de therapie. Op de allereerste interpretatie van dit cijfermateriaal zijn de huidige stralingsnormen gebaseerd. En daar geldt, dat van 1 miljoen mensen die met 1 rem worden bestraald 10 tot 100 mensen aan kanker sterven.

Maar deze normen zijn al sinds jaren achterhaald en moeten naar boven toe worden veranderd. Tegenwoordig weet men, dat het er 1000 zijn. Of om het precieser te formuleren: 0,1 miljoen mensen bij 10 rem. Deze formulering is daarom van belang, omdat het nu langzamerhand bekend is, dat het NIET hetzelfde is, of een klein aantal mensen aan een grote stralendosis wordt bloot gesteld of een groot aantal mensen aan een kleine dosis.

Je mag niet gewoon maar het aantal mensen met de stralingsdosis vermenigvuldigen om een soort gemiddelde voor de hele bevolking te verkrijgen dat naar verhouding voor alle doseringen en voor alle bevolkingsgroepen geldt.

Tegenwoordig weten we, dat de curve tussen het aantal doden en de hoogte van de dosis, aanvankelijk erg sterk stijgt en pas bij veel hogere doses steeds meer afvlakt en bijna een lineair verloop aanneemt.

Tot deze konstatering is men nu gekomen op grond van onderzoeken, waarvan men hier ten lande beweert, dat ze niet uitvoerbaar zijn; omdat daarbij tienduizende mensen met precies bekende stralingsdoses gedurende vele jaren onderzocht zouden moeten worden. En precies dit is ook gebeurd: Mancuse, Stewart en Kneale zijn de levensloop van zo'n 30.000 Amerikaanse werknemers bij kerncentrales gedurende vele jaren nagegaan. Om precies te zijn in de periode tussen het begin van de jaren 40 en het einde van de jaren 70.

Het waren allemaal mensen, die in de uitoefening van hun beroep volgens de bestaande voorschriften op straling werden gecontroleerd.

Het afschuwelijke resultaat (3): van de 1 miljoen mensen die met 1 rem werden bestraald sterven niet minder dan 7000 aan kanker ten gevolge van straling. Het gaat hier, laat ik dat voor alle duidelijkheid er nog aan toevoegen, om de laagste dosis van minder dan 1 rem, d.w.z. onder het wettelijk toegestane maximum van 5 rem per jaar!

Dat zich bij deze lage dosis in versterkte mate kanker voordoet, wordt door ander onderzoek aan b.v. 140 duizend Amerikaanse en Britse werknemers bij kerncentrales bevestigd (18).

Aanvankelijk ondervonden de onderzoekers veel weerstand, omdat bij het omrekenen van deze waarden naar hogere doseringen, waar veel meer onderzoek was gedaan, veel hogere cijfers opleverden, dan vele onderzoekers hadden vastgesteld bij onderzoek bij deze hogere doseringen. De schijnbare tegenstrijdigheid is inmiddels opgelost, omdat de eerstgenoemde onderzoekers konden aantonen dat de vermelde curve een

krom verloop heeft en het diensten-gevolge niet toelaatbaar is, op grond van lagere doses berekeningen voor hogere doses te maken en omgekeerd. Beide onderzoeksresultaten bleken juist te zijn; 1000 en 7000 zijn de waarden voor verschillende doseringen.

Ten tweede: de dosis die bij opname van isotopen met verschillende activiteiten (becquerel-waarden) in het menselijk lichaam, hierbij bereikt wordt.

Hiervoor zijn behoorlijk gekompliceerde berekeningen nodig, voor elk afzonderlijk isotoopin ieder afzonderlijk soort voedsel.

Hoeveel hiervan wordt door de "gemiddelde bewoner" per jaar genuttigd, hoe wordt dit in het lichaam opgenomen, en verdeeld, waar wordt het in het lichaam opgeslagen en welk deel wordt ervan weer afgevoerd uit het lichaam.

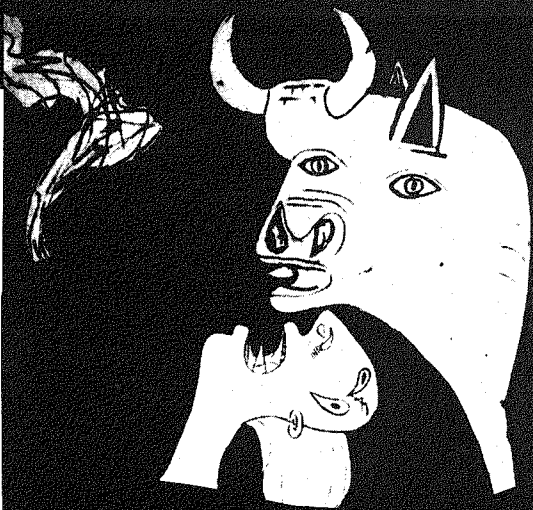
Van de kant van de regering bestaan er rekeningstabellen voor dit soort onderzoek, omdat dat nodig is bij de verlening van de verschillende vergunningen voor kerncentrales. En we zien daar dan ook groteske vertekeningen van de werkelijkheid, één grote bagatellisering van keiharde feiten.

Om maar een voorbeeld te noemen: volgens het ministerie van binnenlandse zaken is de verhouding van Cs-137 in het gewas en in de grond 0,05. Feitelijk gemeten bij klaver werd 33,00. De ministeriële verhoudingsnorm bij Str-90 wordt met 0,4 aangegeven, terwijl bij klaver 7,4 werd gemeten.

Enerzijds geeft dit het gevoel van een ongelooflijke spreiding van de gemeten waarde; anderzijds laat het zien, dat de minister op advies van de commissie voor nucleaire straling heel systematies veel te optimistische normen vastlegt.

Met deze officieel gehanteerde rekenmethode komt de welbekende formule tot stand: 1 bq Jodium-131 in 1 liter melk heeft bij kinderen 0,4 millirem stralingsbelasting op de schildklieren tot gevolg. Dus 500 bq heeft een stralingsbelasting van 200 millirem. Dit is hoger dan de vastgestelde maximale dosis van 90 millirem per jaar. (Hieruit kan worden gekonkludeerd, dat er geen onschadelijke grenswaarden bestaan, maar dat zulke waarden heel uitdrukkelijk worden berekend uit de afweging van de kosten van de atoomindustrie en de kosten, die de maatschappij moet dragen voor de slachtoffers van de straling; en dat met de zegen van de IAEA in Wenen).

Zoals iedereen kan zien, worden hier grote onnauwkeurigheden begaan door te werken met veronderstellingen over afwijkingen binnen de totale bevolking, terwijl alle individuele eigenschappen verontachtzaamd worden, zoals b.v. het feit dat mensen met allergieën veel gevoeliger reageren, enz.

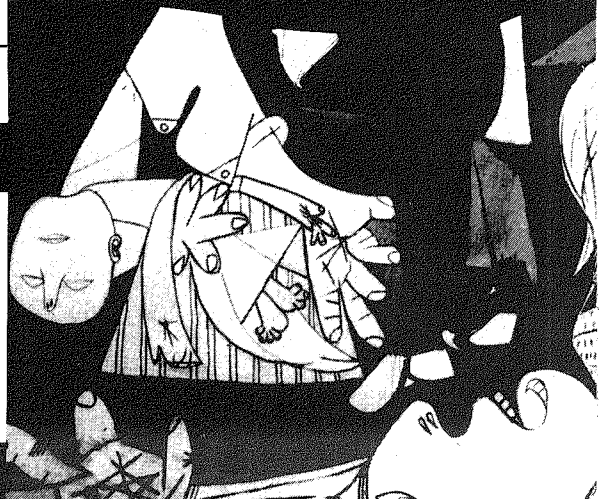

" Paralel met van het kern stijgt de kind

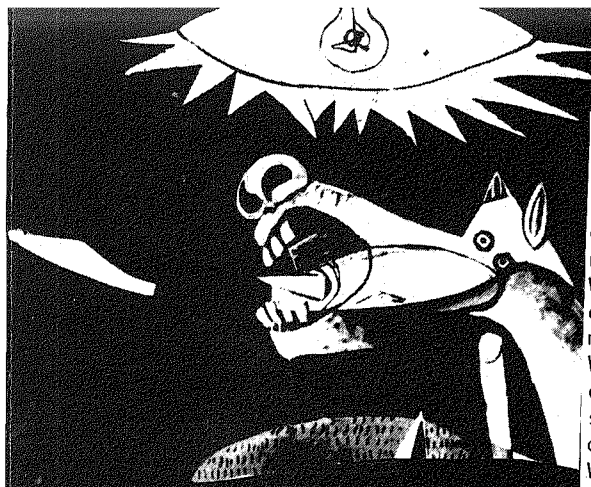
3e soort gegevens: bestaat uit de relatie tussen de verspreiding qua plaats en tijd, bepaalde schadelijke uitwerkingen voor de volksgezondheid en de gemiddelde radioactieve belasting, zonder dat die precies kan worden berekend.

Bij de systematische registratie van de kindersterfelijkheid in de VS valt b.v. steeds weer het zelfde grondmodel op: de trend in de kindersterfte, die sinds de jaren 30 een neergaande lijn vertoonde, kwam in de tijd van de atoomproeven in die gebieden tot stilstand, die te maken kregen met het radioactieve fall-out; in een paar gevallen nam de kindersterfte weer toe (voorbeeld: onder een bevolking, die 1 bq. stron-

" 80 proc leukemie is terug radioaktiv

de uitbouw
energieprogramma,
kindersterfte"

tium-90 per dag opnam, verdrievoudigde zich de kindersterfte (17). Pas 15 jaar na beëindiging van de atoomproeven in de atmosfeer nam de ontwikkeling bij de kindersterfte weer af en werd aan het begin van de jaren 80 een nivo bereikt, dat zonder de kernproeven ergens in de jaren 50 breikt zou moeten zijn. Deze cijfers gelden echter uitsluitend voor de gebieden in de VS, waar geen extra straling door kerncentrales vrijkomt. Daar waar wél sprake is van extra straling door kerncentrales kwam de kindersterfte niet onder het nivo van de jaren 60; soms - zoals na het ongeluk in Harrisburg - nam de kindersterfte zelfs weer toe.

ent van de
bij kinderen
te leiden tot
viteit"

Heel opvallend is, dat dit soort statisties materiaal uit de USSR tot 1975 een daling laat zien, die dan echter door de al eerder genoemde factoren niet verklaarbare toename van de kindersterfte laat zien. Wél loopt parallel aan deze toename een versterking van het bouwprogramma van kerncentrales in de USSR. We kunnen alleen maar vermoeden, dat het aantal indirecte stralingslachtoffers veel hoger is dan de ons bekende gevallen van kanker. Want er bestaat een lange lijst van infectie-ziektes, die een sterke toename laten zien onder invloed van straling. Statistieken van volksgezondheid in de VS uit de jaren 60 laten zien, dat er een relatie bestaat tussen radioactiviteit in het voedsel als gevolg van de atoomproeven en de volgende ziektes: TBC, mazelen, roodvonk, waterpokken, kinkhoest, meningitis, syphilis, gonorrhoe, geelzucht. Hieruit kunnen men konkluderen, dat door straling het afweersysteem wordt aangetast. Dit was ook al gekonstateerd bij inwoners van Nagasaki, die als ongeboren babies via de moeder waren blootgesteld aan de verhoogde straling tijdens de bomexplosie (1).

BIOLOGIESE WERKING

Het meest bekend is de veroorzaking van kanker, doordat de bestraling de celkern raakt, de daar opgeslagen informatie over celdeling in de war brengt en daarom uiteindelijk daar een kankergezwel ontstaat, vaak pas vele jaren later. Dit soort beschadiging staat in proportionele verhouding met de stralingsdosis. Het is dus nonsens om je af te vragen, hoeveel becquerel schadelijk voor je zou kunnen zijn. Je zou het kunnen vergelijken met iemand die met een stengun op een menigte schiet; daar ga je je toch ook niet afvragen, hoeveel afgeschoten kogels dodelijk zijn. Iedere afzonderlijke kogel is dodelijk en het gaat er slechts om, hoe groot de trefkans is. En de trefkans is groter naar mate het aantal per seconde afgeschoten kogels groter is. Precies hetzelfde geldt voor het aantal stralingsflitsen (uitgedrukt in becquerel) per seconde. Maar er bestaan nog andere vormen van stralingsgevolgen. Die werken juist bij kleinere hoeveelheden en op langere termijn, dus in geval van chronische straling. In dit geval treden bepaalde chemische actieve stoffen, zogenaamde 'radikalen', in werking. Ze ontstaan door bestraling en tasten de celwanden aan. Aangetaste celwanden laten bepaalde giftige stoffen door, die dan kanker en vele andere ziektes kunnen veroorzaken. Opmerkelijk hierbij is het feit, die chemische radicalen, die hierbij optreden, tevens de neiging vertonen op elkaar in te werken en elkaar te neutraliseren, zodat ze uiteindelijk de celmembranen niet meer aantasten. Dat verklaart ook, waarom de aantasting bij hogere stralingsdoses minder effectief is, en bij

geringere doses sterker te voorschijn treedt (4).

De aantasting van het afweersysteem vindt vermoedelijk als volgt plaats: strontium-90 blijft bij voorkeur in het bottenstelsel achter; hierbij wordt het ruggemerg bestraald, wat weer uitwerking heeft op de celvorming, die weer van belang is voor het afweersysteem in het lichaam.

De katastrofale gevolgen van relatief geringe stralingshoeveelheden wordt hierbij aannemelijk op grond van een verschijnsel, dat door Stokke werd ontdekt. Dit fenomeen behelst, dat de uitwerking van straling bij lage dosering zeer snel toeneemt. Hoe groter de dosis wordt, desto vlakker verloopt de curve (2). Deze curve heeft grote overeenkomst met de curve van Manusco e.a., die de frekwentie van kanker aangeeft in verhouding met de stralingshoeveelheid. Ook heeft de curve het zelfde verloop als die van het aantal mutaties ten gevolge van geïoniseerde bestraling (4). Hieruit valt het algemene principe af te leiden voor een groot aantal soorten stralingsgevolgen: namelijk dat hun uitwerkingen bij lagere dosering groter is dan uit onderzoekresultaten bij hoge dosering af te leiden valt. (5).

In samenhang hiermee is het ook belangrijk te weten, dat volgens de laatste gegevens van het onderzoek van Alice Stewart niet minder dan 80% leukemie bij kinderen terug te voeren is op radioactieve reststraling, d.w.z. de alledaagse straling met de rest van de atoomproeven.

Onderzoek in de BRD wijzen in de zelfde richting. Mehring (7) konstateerde al in 1972 - via Amerikaanse wetenschappers kwam mij dit pas kort geleden ter ore! - dat tussen verschillende fenomenen in het bloedbeeld van de Duitse rekruten en politieagenten in de jaren 60 heel duidelijk verbanden te leggen zijn, te weten de afname van het aantal witte bloedlichaampjes enerzijds en aan de andere kant de blootstelling aan radioactieve straling ten gevolge van de atoomproeven. Dit betekent dat er wel degelijk slachtoffers zijn van radioactieve straling, dat ze echter cijfermatig niet aan te geven zijn, omdat de statistische gegevens ontbreken, of de gegevens omder dit aspect nooit onderzocht zijn.

Voor alle indirecte gevolgen van radioactieve straling geldt hetzelfde: namelijk dat ze met slechts geringe vertraging uitwerkingen vertonen, zodat na verloop van tijd een duidelijke link te leggen is naar de in het voedsel aanwezige radioactiviteit. Doden ten gevolge van kanker i.v.m. straling zijn pas op veel langere termijn te registreren; er liggen tussen het moment van de straling en de daarmee samenhangende dood vaak tientallen jaren. Hierbij is het echter heel goed mogelijk, dat juist het gelijktijdig optreden van verzwakking van het afweersysteem en van andere oorzaken van kanker de incubatietijd (= de tijd waarbinnen een bepaalde ziekte al of niet uitbreekt) verkort.

Een ander voorbeeld is de vertraagde vorming van de longen bij ongeboren kinderen, wanneer de moeder aan bestraling blootgesteld was. Het gevolg is, dat die kinderen na de geboorte minder snel groeien en zich langzamer ontwikkelen, zodat ze minder weerstand hebben en gemakkelijker infecties krijgen. Dit alles maakt een beetje duidelijk op hoeveel verschillende manieren radioactiviteit haar uitwerkingen kan hebben. En tevens geeft het aan dat kanker als gevolg van radioactiviteit slechts het topje van de ijsberg van schadelijke gevolgen van radioactieve straling is.

SCHATTINGEN VOOR DE BRD

Uit de onderzoeksresultaten van Lave e.a. kunnen de slachtoffers onder de 60 miljoen Duitsers worden geschat, vooral de slachtoffers van de indirecte uitwerking van de straling, dus als gevolg van de aantasting van het afweersysteem.

Daarvoor moeten we de hoeveelheid Strontium-90 en caesium-137 kennen, die via levensmiddelen in het lichaam terecht zijn gekomen. Deze twee langlevende isotopen stonden ook centraal in het onderzoek van Lave e.a.

Heel gedifferentieerd zijn de waarden bekend; ze reiken van 4 bq. Cs-137/liter tot 200 bq. Cs-137/liter, alnaargelang de weersafhankelijke neerslag in de weken na de catastrofe. Een gemiddelde waarde van 10-20 bq. lijkt me daarom reëel. Dit geldt voor het eerste jaar na de catastrofe. Uit de ervaringen met de fall-out van de atoomproeven weten we, dat beide elementen langzamerhand uit de biosfeer verdwijnen naar dieper gelegen aardlagen. Dit heeft in de daarop volgende jaren een lagere stralingsbelasting tot gevolg. De Cs-waarde van het eerste jaar moet dientengevolge met 2,5 worden vermenigvuldigd om het totaal over de komende 10 jaar te verkrijgen.

In werkelijkheid zou het wel eens veel hoger kunnen zijn, afhankelijk van de manier van voeding van de mensen. Dit zou uitkomen op een gemiddelde belasting van 25-30 eenheden voor de hele toekomst.

Uit het onderzoek van Lave e.a. kwam vast te staan, dat 1 bq. Cs-137 per liter op een aantal van 60 miljoen mensen resulteert in 3600 sterfgevallen per jaar, voornamelijk aan indirecte stralingsgevolgen.

Bij 25-30 eenheden betekent dit dus 90.000 tot 180.000 doden door indirecte gevolgen in de 10 jaren na de catastrofe.

Dit ligt dus in de orde van grootte van 100 tot 200 duizend. Hieraan moeten nog worden toegevoegd de aantallen gevallen van kanker die pas vele jaren later duidelijk worden en die in de berekeningen van Lave e.a. niet werden meegeteld. Hiervoor zouden uit de geregistreerde becquerel-waarden eerst de dosis-waarden voor de bevolking moeten worden berekend.

De commissie voor nucleaire straling en een aantal prominente voorstanders van kernenergie gaven waar-

den aan voor het hele lichaam van zo'n 150-400 millirem als gemiddelde voor de hele bevolking. Wetenschappelijke medewerkers van de universiteit Bremen hebben voor die stad een gemiddelde van 70 millirem berekend. Deze gegevens berusten op actuele meetresultaten van Cs-137 in Bremen, die op grond van de gegevens van de fall-out van atoomproeven omgerekend werden voor de komende 10 jaren. Wetenschappers uit Hamburg (11,12) berekenden voor Schleswig-Holstein een waarde van 65 millirem voor het eerste jaar na de catastrofe, wat 160 millirem voor de eerste 10 jaar zou betekenen.

Aangezien in het zuiden van de BRD doorgaans het 10-voudige of meer aan dosis werd gemeten, is een gemiddelde waarde van 600 millirem verantwoord. Hieruit kan het aantal kanker gevallen worden berekend, waarbij wordt uitgegaan van 7000 per 1 miljoen mensen bij 1000 millirem straling, omdat er sprake is van langdurige lage stralingsbelasting.

Dit voert bij een belasting van 150 tot 400 millirem, zoals de commissie voor nucleaire straling die heeft berekend, onder 60 miljoen mensen in de BRD tot 60.000 - 170.000 doden ten gevolge van kanker. Volgens onze cijfers van 600 millirem zijn het er 250.000, alleen al in de BRD.

Wetenschappers, en dan niet alleen de voorstanders van kernenergie, vinden dit laatste cijfer te hoog. Ik hoop dat ze gelijk hebben, maar ik ben bang, dat hun optimistische schattingen vooral gebaseerd zijn op gebrekkige kennis van internationale ontwikkelingen en resultaten op het gebied van de verdere uitwerkingen van radioactiviteit, dan alleen maar kanker.

TOT SLOT

Helaas blijft het totaal aantal slachtoffers van Tsjernobyl ongeveer gelijk aan mijn vroegere berekening, zij het ook, dat de tijdsindeling iets moest worden bijgesteld.

Aangezien de stralingsdosis tamelijk onzeker is, zou het net zo goed mogelijk zijn, dat het aantal slachtoffers verdubbeld moet worden. Op dit moment doen al niet nader bevestigde berichten de ronde, dat in München sinds Tsjernobyl een toename is geregistreerd van infectie-ziektes. Het zou van groot belang zijn dit verder uit te zoeken en hiervoor op brede schaal onderzoek te verrichten. Om twee redenen zal dit echter moeilijk gaan.

Ten eerste is de huidige regering, die alles op kernenergie zet, helemaal niet geïnteresseerd in ZULKE gegevens. Ten tweede kunnen zulke onderzoeken de privacy van de mensen aantasten, die mijns inziens in geval van twijfel altijd de voorrang moet worden verleend boven welke soort interessante materiaal dan ook. Ook zonder deze gegevens zijn er genoeg redenen om alle kerncentrales onmiddellijk te sluiten.

De hierboven beschreven overwegingen berusten hoofdzakelijk op de onderzoeksresultaten van stralingsbelasting veroorzaakt door atoomproeven

in de jaren 60. Daarmee gaan we ervan uit, dat aan onze manier van leven inmiddels niets is veranderd, vooral wat betreft onze voedingsgewoonten. Op dit punt kan helaas niet veel worden veranderd; radioactieve besmetting door middel van voedselopname laat zich nauwelijks vermijden. Want we kunnen toch niet al ons voedsel uit minder besmette delen van de wereld laten komen; dit zou ook allerminst in het belang van de derde-wereld-landen zelf zijn.

We kunnen hoogstens proberen de pieken van de stralingsbelasting te vermijden; dit houdt onder meer in, dat wij - en in het bijzonder risicogroepen, zoals kinderen, zwangere vrouwen en zieken - radioactief voedsel met de minste straling uitzoeken. Gegevens hierover zouden de regeringen moeten leveren. Maar die zijn uitsluitend geïnteresseerd in bagatellisering en zelfs grofweg ontkenning van stralingsgevaar in voedsel. We zijn dus aangewezen op onafhankelijke laboratoria, die weliswaar goed werk doen, maar lang niet uitgebreid genoeg.

Koördinatie van dit soort onderzoek wordt gedaan door de Arbeitsgemeinschaft ökologischer Forschungsinstitute, Horner strasse 28, 2800 Bremen 1

Daar kan je ook informatie bulletins bestellen.

- (1) Akiyama Radiation Research 93, 572, 1983
- (2) Stokke e.a. Acta Radiologica 7 321, 1968
- (3) Manusco, Stewart, Kneale, British Journal for Industrial Medicine, 38, 156, 1981
- (4) Waldren e.a. Genetics 83, 4893 Ehling, refereert op het symposium over Strahlenwirkung, Uni. Bremen, 11,10.86
- (5) Een deel van de fenomenen kan vermoedelijk verklaard worden met het door Petkau beschreven effect van de beschadiging van membranen (ref.15), maar er zou ook nog naar andere mechanismen moeten worden gezocht.
- (6) A. Stewart, refereert bij een Hearing van het huis van afgevaardigden van de staat Washington, sept.1986 en op de Radiologiekonferentie in Pisa, sept.1986
- (7) Mehring, Protectio Vitae 1972: vol.2, blz.65, vol.6, blz.220
- (8) Lave e.a., Report W.P.19-70-1
- (9) Summary of Vital Statistics, Dep. of Health, N.Y.1983
- (10) Gofman, Assessing Chernobyl's Cancer Consequences, Calif.86
- (11) Wriedt, Arbeitskreis Radioaktivität u. Umwelt, Hamburg
- (12) Bergmann, zie boven, mei '86
- (13) J. Scheer, Beiträge zur Diskussion 51, Uni. Bremen, juni 86
- (14) H. Fischer e.a., Uni. Bremen, A24
- (15) A. Petkau, Acta Phys. Scand. Suppl. 498, 81, 1981
- (16) Intern. Radiation Protection Commission, Publ. 22, Bonka IAEA SR 36/74
- (17) E. Sternglass, U. of Pittsburgh
- (18) Oak Ridge Ass. Uni. and Uni. of North Carolina Reports 1984

DE BOEGIES FOUT ????

Twee Zwartes terug stond er in de agenda van de Zwarte een vermelding van De Boerderij in Zoetermeer. Optreden van de Boegies. Tijdens het lay-outen slingerde er ook nog een Kaboem (krities Leids punkblad) rond, met daarin een stukje over de Boegies. Hierin enkele opmerkingen, die mij niet zo fris overkwamen, en vandaar dat ik bij het uittypen van de agenda achter de Boegies zette: **leuke band maar wel fout, dus boycotte ....** Hierop kwamen twee reacties binnen: van de Boerderij en van Mark van de Boegies. De Boerderij vroeg zich af, waarom de Boegies dan wel fout waren en waarom we hen niet even gebeld hadden (terecht vind ik). De Boegies zelf waren nogal ontsteld over de opmerking dat ze fout waren, want ook zij moesten niets van rechtse skins hebben, traden ook liefst niet op als er skins in de zaal waren, waren eigenlijk a-politiek, en dat er nou juist in 'n radikaal-links blad als De Zwarte zoiets moest staan over hen.

Tja, ik had de betreffende Kaboem niet bij de hand aan de telefoon, dus kon niet citeren, en bovendien beweerde Mark van de Boegies nog nooit van Kaboem gehoord te hebben, laat staan er een interview aan gegeven te hebben. Wie heeft er nu gelijk??

Bijna een jaar geleden zag ik de Boegies in het Paard, samen met de Bluberry Hellbellies. Leuk de Boegies denk je dan, gezellige band, maar bij binnenkomen in het Paard van Troje (in Den Haag dus) blijkt de zaal vergeven te zijn met skins, waaronder een groot aantal uit Leiden. En met die groep hadden we een paar weken daarvoor op een Zwarte-feest behoorlijk mot gehad. Hufters dus.

En wat zie je tijdens het optreden: De Boegies die enthousiast met diezelfde skins meedoen, waar de Engelse band duidelijk laat merken niets van die skins te moeten weten. Ik dacht toen nog dat de houding van de Boegies misschien uit angst voortkwam.

Dan Kaboem, met een interview met Piepke van de Boegies. (zie hier-naast).

Ze noemen zich links (socialisties zelfs) om te shockeren, ze gaan met skins om (ook rechtse) en dat ze rechts zijn merkt-ie niet aan ze, en die Tamils (je mag het niet zo zeggen ...), maar hij vindt het wel te gek worden.....

Wat mij betreft kunnen ze me wat. Ik hoef ze niet meer te zien, tenzij ze duidelijk maken dat ze echt niets met die rechtse skins te maken willen hebben (al hebben ze nog zulke mooie vriendinnen -sic-) en de opmerkingen over politieke vluchtelingen (ze voelen zelf al natigheid) deugen ook voor geen meter. Neem eens een voorbeeld aan de Redskins.

De Boegies, Pretpunkgezelschap uit Greunin', onlangs nog bij het jaugd- en cultuurprogramma 'Jonge Helden OK Toer' van de VPRO-tv-televisie te zien, hebben een tweede langspeler uit: Parels voor de Zwijnen, 17 hits voor bij de stampot luidt nu het motto. Ter gelegenheid van hun optreden in het Paard, waar ze het eerder dit jaar tegen de Bluberry Hellbellies moesten afleggen en dit keer beter uit de verf kwamen, namen we voor een paar vragen zanger Piepke even apart.

kaboem: Heeft jullie optreden in Jonge Helden jullie geholpen?

Piepke: Ja, we zijn van twee optredens per maand naar acht optredens gegaan. De nieuwe lp verkoopt ook goed.

k.: Zijn jullie door de VPRO gevraagd of hebben jullie zelf contact opgenomen?

Piepke: Onze manager heeft het 5en en ander geregeld. Je moet dat niet verkeerd opvatten hoor. Onze manager is ook onze vriend en onze chauffeur en van alles eigenlijk doet hij. Je moet niet meteen aan business denken.

k.: Jullie staan bekend om jullie socialistische ideeën. Jullie hebben eens gezegd: als we moeten kiezen tussen het westen en het oostblok, dan kiezen we voor het laatste.

Piepke: Dat was meer bedoeld om te shockeren. We wilden net even anders zijn dan de rest. Het Oosten, de Balkanlanden en Griekenland, spreken ons meer aan kwa vakantie-landen en ook de sfeer, de mensen spreken ons meer aan. Wij zijn jongens die graag in de kroeg mogen zitten. Viva Russia, Viva Wodka!, weet je wel.

k.: Maar serieuze muziek zou dan meer voor de hand liggen?

Piepke: Feest, pret, gezellig onder elkaar, dat zijn de Boegies. Ik ben met mijn politieke ideeën nog wel het felst. De andere jongens zijn wat minder. Maar we houden er niet van om te preken. We houden van lol maken met muziek.

k.: Stem je?

Piepke: Ik stem links, PvdA, en ik geloof ook in een linkse meerderheid.

k.: Jullie gaan om met 'fasco's'. Lui met zeer bedenkelijke ideeën.

Piepke: Ja, ja, ik heb dat wel meer gehoord. Als in onze vriendenkring in Den Haag en Leiden fasco's zitten, dan is dat best mogelijk, maar ik merk niks aan ze. Ik probeer op een gewone manier met iedereen om te gaan en als mensen dan ook op een gewone manier met mij omgaan, dan ga ik mensen met een andere politieke visie niet uit de weg. Eén van mijn vrienden, die jij waarschijnlijk bedoelt, die heeft een ontzettend mooie vriendin. Als die jongen een fasco was, dan zou zij toch ook niet met hem omgaan?

Dat geloof ik niet. Kijk, je hoeft het niet met iedereen eens te zijn, maar als je hoort dat Tamils en andere groepen, hier het land binnenkomen en dan een huis krijgen, geld, eventueel werk... Je mag het niet zo zeggen zoals ik het nu zeg kan het ook weer verkeerd uitgelegd worden, maar soms vind ik het wel te gek worden. Dan bezetten ze bijvoorbeeld een kerk en dan wordt er weer toegegeven aan hun zin. Maar hup het land uit, dat kun je niet maken, vind ik.

k.: Naar wat voor muziek luister je zelf?

Piepke: Oude Ska. Toy Dolls vind ik leuk. Oude Stones en vooral oude Who. King Kurt. Soms ga ik weleens in Vera naar die Speedmetalavonden. Dat vind ik ook wel leuk. Dan ga ik niet voor de muziek, die vind ik wel gaan, maar om vrienden te maken.

GEDICHTEN

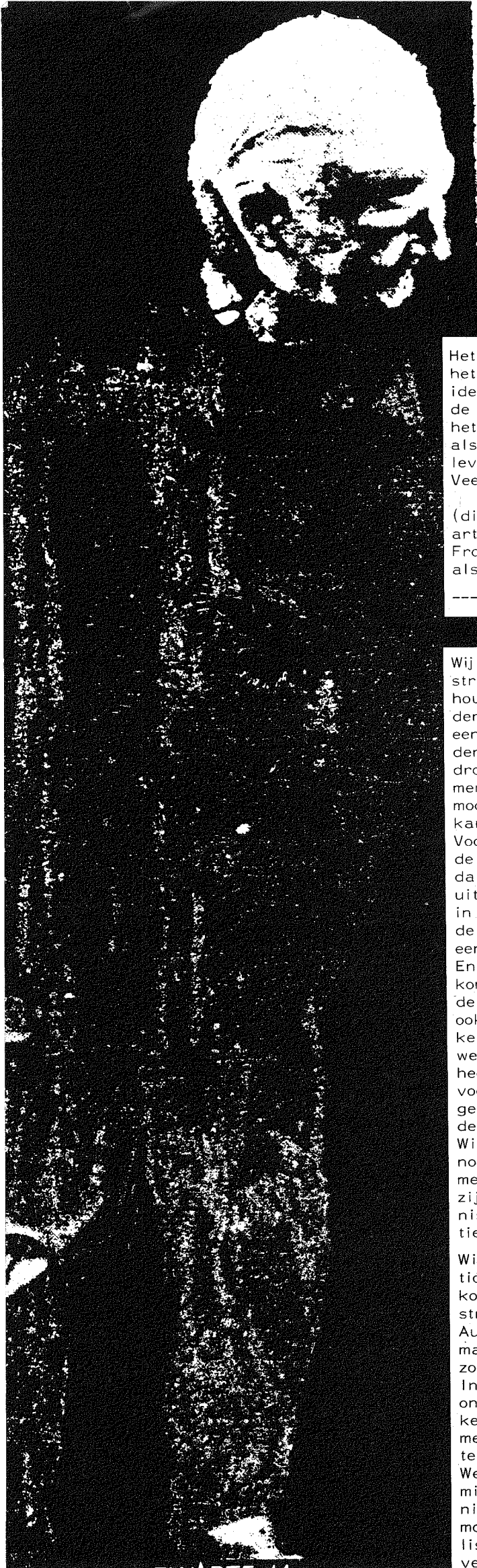
lang, te lang geleden hing hij als eerste in zijn studentenflat een poster van de ENWB aan de wand tegenwoordig rijdt hij vergaderingen voor het bewegingsonderwijs af in zijn Manta

principes zijn te zeer gebonden aan tijd, plaats en omstandigheden

Expositie

Waar hij eerst zijn merktken achterliet met spuitbus waar een ieder het kon zien heette het onvrede, verz. Heet het nu kunst en is het ondergebr. in een museum

DE ZWARTE 13
Pr... rijkdom
verloochent

TUSSEN LEVEN GEORGANISEER

Het stuk dat voor je ligt, schetst het revolutionaire proces - tussen identiteitskrisis en de ekonomie van de waanzin - niet aan de hand van het militant zijn op zichzelf, maar als een uitdrukking van bevrijde levenskracht. Veel plezier!

(dit stuk is een vertaling van een artikel uit Radikal en staat in de Frontline-diskussienota over kraken als verzet)

Wij zijn geen geheimzinnige guerillastrijders, die van het ondergrondse houden. Wij zijn net als ieder ander, die van "rijkdom voor iedereen" en van een maatschappij zonder staat, kapitaal en nationalisme droomt. Natuurlijk zijn er ook dromers, die geloven dat dit doel door mooie, overtuigende woorden bereikt kan worden.

Voor ons echter, bestaat er naast de woorden, ook nog de "propaganda van de daad", om onze dromen uit te dragen en dié mensen, die in slaap zijn gevallen, weer voor de strijd voor "rijkdom voor iedereen" te wekken.

En uit deze eenvoudige realiteit komt de noodzaak voort, om naast de legale (verbale) propaganda, ook illegale aktie-vormen te ontwikkelen. Omdat we noch in de grondwet, noch in de redelijkheid van de heersers geloven, is het wellicht voor iedereen duidelijk, dat we met geweldloosheid en parlamentsvergaderingen niet teverreden kunnen zijn. Wij zijn dus een groep legale autonomen, die in hun direkte omgeving met pen, papier en ideeën aktief zijn, om vervolgens in de duisternis de kans op sukses van politieke "kriminaliteit" te ontdekken.

Wij zitten niet bij de RZ (Revolutionaire Zelle), we hebben illegale kontakten, maar geen vastliggende strukturen.

Autonomen en RZ zijn niet hetzelfde maar er zijn een hoop parallellen, zowel in theorie als in de praktijk. In dit stuk willen we proberen om onze standpunten over aktuele zaken als autonomie, anti-imperialisme, massapsychologie en illegaliteit te verwoorden.

We denken, dat het plezier van militantie en sabotage op zichzelf niet voldoende is. Als we zo lang mogelijk ons plezier in het kapitalistische dagelijks leven willen be-
vechten, dan moeten we een kon-

stante terugkoppeling van onze theorie en praktijk met de verhoudingen van alledag realiseren. Om nog vele mooie uurtjes te beleven met vuur, vlammen en tederheid.

IDENTITEITS KRISIS

Er was eens een tijd, waarin links haar identiteitskrisis dacht op te lossen door klubjesvorming. Dit tijdsidee van belangeloze Polit-sektes heeft zich weliswaar in reëel effectievere bewegingen omgeturnd, maar nog niet veel aan de echte identiteitskrisis veranderd. Revolutionair links kent geen land op deze aarde, dat in de verste verte de kenmerken vertoont van de ideologische propaganda van Marx of Bakoenin, Lenin of Rosa Luxemburg Che of Mao.

Alle pogingen of hoop op een radikale verandering zijn in een of andere teleurstelling omgeslagen. Het reëel bestaande socialisme heeft, dankzij haar vastgeroeste en autoritaire burokratie (in de SU, China en Cuba) niet veel meer met socialistiese bevrijdingsstrijd van doen. Elke utopie van een klassenloze maatschappij wordt in de socialistiese landen konsekwent verhindert: vrije seksualiteit, vrije arbeidersorganisaties en experimenteel leven.

Met zo'n achtergrond zit revolutionair links in haar identiteitskrisis. Daar waar Marx, Mao of Lenin in de uitverkoop liggen, kan westers georiënteerd links niet leven en daar waar het kapitaal regeert, worden de klassieken totaal anders gelezen. De geschiedenis van nederlagen is diep in het bewustzijn van revolutionair denken en handelen verankerd.

En door deze reële nederlagen van revolutionaire theorie en praktijk in de 20e eeuw is het gehele socialistiese kamp gespleten en onderling vijandig; want waar de teleurstelling overheerst, komt het zoeken naar de beslissende fout en een nieuw wereldbeeld op de eerste plaats. Dit leidt naar een tendens tot politieke splinterklubjes en totale sprakeloosheid.

Alle klassieke begrippen zoals proletarism internationalisme, kommunisme, anarchisme of revolutionaire klassenstrijd staan voor ideologische atiquiteiten en worden door "chaotiese realiteiten" onder de voet gelopen.

ENSLUST EN ERDE MILITANTIE

VERANDERDE KLASSENSAMENSTELLING

Het kapitalistische barbarisme uit zich in de 3e wereld nog materieel door honger, oorlog en bevrijdingsstrijd, in de metropolen echter zijn de levensomstandigheden veel te kompleks en onoverzichtelijk geworden, om een duidelijk front te ontdekken, dat dit systeem in de lucht kan jagen.

De ontwikkeling tot deze homogene, kapitalistische welvaartsstaat kent natuurlijk haar geschiedenis. Ze is gekoppeld aan een overweldigende imperialistische uitbuiting van grondstofrijke 3e wereldlanden na '45, door de opbouw van multinationale instituten van het groot-kapitaal (IMF, NATO) en door sociale staatsprogramma's in de metropolen zelf. Door een doelbewust management slaagde het kapitaal erin op wereldwijde schaal een gigantische nieuwe cyclus in te voeren. In de metropolen mochten de loonslaven hun loonzakjes vullen en kochten zich daarmee materiële welvaart, door politiek reformisme en sociale onverantwoordelijkheid tegenover de 3e wereld.

Bij zo'n kapitalisme—volgens Keynes—moeten begrippen als klassenstrijd en proletarisme internationalisme hun vroeg-kapitalistische betekenis wel verliezen. De klassieke arbeidersstrijd om meer loon en betere arbeidsvoorwaarden in de fabriek is niet alleen haar explosieve kracht verloren, het kapitaal verfijnde de organisatie op de werkvloer dermate perfect, dat bij vakbonden aangesloten arbeiders tot steunpilaren en "sociale partners" werden.

De moderne fabriek van het kapitaal, zoals bij Daimler of Philips, schiet allang niet meer op hun naar loon strevende arbeiders. Ze kweekt een regelrechte arbeidersaristocratie van vakarbeiders en technische elites, vol verantwoordelijkheidsbesef, die in hun vrije tijds- en vakopleidingsinstituten van het concern zelf, een liefdevolle verhouding met hun werkgever aanleren: wars van rebellie, betrouwbaar als een ambtenaar met privileges. Daarnaast bestaat een waar leger van buitenlandse, jonge en ongeschoolde arbeiders en klussers, die door een

technologies streng bewaakt arbeidsproces en/of juridies begrensde arbeidscontracten geen serieuze, kollektieve strijd mogen doen ontbranden in de fabrieken. Deze veranderde fabrieks—structuur, deze nieuwe samenstelling van de loonafhankelijke klasse, die door technische uitvindingen in het arbeidsproces wordt bepaald, schreeuwt erom dat de klassieke analyses van het kapitaal ter discussie worden gesteld en nieuwe uitgangspunten worden geformuleerd.

De rebelse randgroepen in de metropolen en de sabotagebeluste werkers in de fabrieken van Italië droegen hier hun steentje aan bij. In de welvaartsstaat van de metropolen bevindt zich het potentieel revolutionaire subjekt bij de randgroepen zonder privileges. En van hun uitstammen de spontane explosies van rebellie, waarin geen duidelijke organisatorische structuur valt te herkennen, slechts een puntsgewijze ontlading.

Daar hebben uiteindelijk ook de Italiaanse autonomen gefaald, die

ondanks een nieuwe klassenanalyse bij de opbouw van een nieuwe klassenstrijdorganisatie in een geïsoleerde situatie terecht kwamen. Want de reformistische massa's zijn niet in de klassenstrijd geïnteresseerd, en de sabotage-geile partitimers of de jeugdige street-fighters hebben niets met de reformistische massa's gemeen.

Daar ligt het werkelijke probleem van elke revolutionaire praktijk in de metropolen. Aan de ene kant heeft het kapitaal de fabrieken gepacificeerd en geperfectioneerd. Daardoor werd aan de andere kant de hele maatschappij tot een reusachtige fabriek, wiens uitbuitings-terreur te bespeuren valt in elke woonkamer, in elke torenflat, in elke stadswijk, in elke school en in elk bos.

Dat is het werkelijke probleem, waarvoor alle sociaal-revolutionaire concepten staan. Terwijl wij de revolutie propageren, geniet de massa van de Telegraaf en zou zich erop verheugen ons de nek om te draaien.

In deze gedesillusioneerende metropolen-reëeliteit is de subcultuur ontstaan, als politieke uiting van de zucht naar een ander leven, wars van de burgerlijke eenheidsworst, als breuk met de gezins-, seksuele en arbeidsmoraal.

Een complete generatie wisselde in de zeventiger jaren de TV voor een joint. En het zijn nog steeds de niet-geïntegreerden, de outlaws, die in de metropolen rebelleren.

De basis van alle revolutionaire gevechten tot nu toe was de politieke subcultuur, alle militante kernen zwemmen in de subcultuur en hebben haar weigering van burgerlijke normen nodig. Aan de andere kant hebben de sociale tegenstellingen ook binnen het metropolen-kapitaal niet opgehouden te bestaan. De reformistische verzorgingsstaat heeft slechts in haar eigen fantasie de afgeschaft.

De materiële tegenspraak tussen kapitaal en arbeid bewerkt juist die krisiscycli van periodieke instorting, waar we nu weer het begin van zien en waarvoor de burgerlijke theoretici de komputer of de verzorgingsstaat verantwoordelijk achten.

De reformistische loonklasse heeft niet gerebelleerd, maar ze heeft er in ieder geval opgelet dat haar loonzakje vol was.

De huidige structurele crisis van het kapitaal is niet het produkt van van voor hun taak berekende geraffineerde computers. Het kapitaal zet haar technologische uitvindingen altijd als wapen bij de klassenstrijd in. Dat doet haar winst met sprongen stijgen en verhoogt de uitbuitingsmogelijkheden van menselijke arbeidskracht, terwijl de loonafhankelijken in meer loon geïnteresseerd zijn.

Deze reële klassentegenstelling vormt de basis van de kapitalistische economie, slechts haar uitwerking wisselt van vreedzaam op het eerste gezicht tot aan sociale katastrofe; tot aan militante explo-

sies van vijandige interesses, de machtsstrijd om de verdeling van de maatschappelijke rijkdom.

EKONOMIE VAN DE WAANZIN

Dat deze machtsstrijd en dit konflikt van interesses ook in de metropolen realiteit wordt, ondanks sociale partners-afspraken en medezeggenschapsonzin, is duidelijk. In de structurele crisis komt naar buiten wat privé-eigendom en grootkapitaal betekent.

De concerns rationaliseren, strijken immense subsidies op, rationaliseren verder, gaan failliet (AEG), strijken nog meer subsidies op en rationaliseren verder.

Door het gebruik van nieuwe technologieën wordt het mogelijk meer en goedkoper te produceren. Daardoor stijgt het aanbod, terwijl de op technologieën innovatief aan de top zittende bedrijven in de kapitalistische concurrentie de prijs omlaag drukken, kleinere bedrijven opslokken en hun centralisatie uitbreiden.

De concurrentiedruk dus, de zogenaamd vrije kapitalistische goederenmarkt veroorzaakt in een fase van verbeterde produktie een gigantische afzetkrisis.

Daarom wil het IMF haar kredieten teruggeven, de schuldenlast van de 3e wereld stijgt en de geldmarkt blaast zich op. De wereldeconomie leeft op een pomp, als een opgeblazen ballon. Inflatoire tendensen worden op de rug van de loonafhankelijken afgewenteld, het reële inkomen daalt, de koopkracht stort ineen, de economische spiraal beweegt zich neerwaarts. In deze afzetkrisis likt het kapitaal haar aggresieve tanden, om nieuwe markten te veroveren. Het oorlogsgevaar en de materiële vernietigingskracht van het imperialistische systeem stijgt zienderogen. De imperialistische rooftochten in de 3e wereld hebben aan het begin van de 80-er jaren al een wezenlijk offensief karakter (Israël, Iran/Irak, Falklands, etc.). De fronten voor de kapitalistische wapenexporten worden zienderogen breder en de NAVO-strategen bouwen hun veroveringsplannen konsekwent uit.

De economische structuurkrisis van het kapitaal doet de militair-politieke katastrofes in de 3e wereld oplopen, en zelfs wanneer de crisis en het klassen karakter zich in de metropolen manifesteren door het kappen op sociale uitgaven en werkloosheid, dan laat het materiële geweld van het kapitaal in de 3e wereld een bloedig spoor achter. De scheurtjes in de stabiliteit van de metropolen zijn haarscheurtjes, als je dat vergelijkt met wat kapitalistische barbarisme toont in de 3e wereld aan onderdrukkersmentaliteit, buiten de ontwikkelingshulp om.

MASSA PSYCHOLOGIE

De crisisverschijnselen in de metropolen vormen nog lang geen noodzakelijk teken aan de wand voor een sociale revolutie. De materiële betroffenheid van in ellende gedompelde massa's in bv. Azië, heeft nog lang geen sociale revolutie bewerkstelligd. En een paargulden minder in het loonzakje of een gestegen werkloosheid betekenen nog lang geen noodzakelijk einde voor 't kapitaal.

Pas wanneer de materiële betrokkenheid zich omzet in een sociaal-revolutionair bewustzijn, begint een actief politiek proces.

In de metropolen kweken de media een nieuw nationalisme om een dergelijke ontwikkeling te kanaliseren. Racisme en zijn seksueel-vijandige inhoud krijgen nieuwe impulsen. Gemechaniseerde, klein-burgerlijke normen en waarden zullen solide ondersteuners blijven van de heersers, zullen ontevreden, a-politieke burgers tot actief racisme mobiliseren, die het vaderland en daarmee de interesses van de heersenden proberen te redden.

De massapsychologische macht van de media, haar politieke spel met de reële seksuele gefrustreerdheid van de kleinburger moeten wij bij onze strategie betrekken (fantasievolle acties tegen de patriarchale moraal, voor vrije seksualiteit, tegen de kerk en het gezin, NB. zie de hetze tegen Aids en homoseksuelen).

Deze al immer belangrijke inhoud van de politieke sub-cultuur (afwijzing van de burgerlijke moraal) moet juist nu duidelijk uitgewerkt worden en samengebracht met de politisering van ontevreden werklozen. Het is van weinig nut de barbaarse methodes van staat en kapitaal algemeen en sociologies te verklaren. Racisme kent geen rationele basis, het is een ventiel voor reële haat, die de machtsverhoudingen en autoritaire structuren uit het eigen dagelijks leven op anderen projekteert, om het eigen dagelijks leven en het individuele bewustzijn te redden.

Op z'n uiterst zou het bestaan van fascistiese punks ons duidelijk moeten maken, hoe belangrijk het is, de burgerlijke moraal als een soldatenmoraal te ontlarven; te tonen dat er aan die oorlogsmachine niets te verheerlijken valt..... (bv. Troops of tomorrow).

De autoritaire zijn bij ieder hier levend individu aanwezig. De haat tegenover smeris, staat en burgerlullen kan snel naar turken omslaan, of plezier in de paniek t.a.v. hakenkruizen veroorzaken, wanneer niet duidelijk wordt, dat een revolutionair proces zich niet toont door militantie op zichzelf, maar door het uiten van bevrijdende levenskracht, (dwz kwalitatieve

veranderingen in het dagelijks leven). De verharding van militanten helpt een heleboel vruchtbare aanknopingspunten naar de kloten en slaat al te vaak om in resignatie en passieve frustratie. Wie kent niet de toenmaals moedige strijders, die slechts nog in alcohol of het zinloze geloven?

We moeten opnieuw duidelijk maken dat een revolutionair proces niet voor het dagelijks leven, voor de eigen fouten en zwakheden stilgezet kan worden, dat zelfkritiek en flexibiliteit absoluut noodzakelijk zijn, om a-politieke innerlijkheid en politieke herrie in alle richtingen te vermijden.

De praktische strijd tegen het racisme, als meest openlijke uiting van een burgerlijke-autoritair moraal, verlaat dan ook het abstrakte anti-imperialisme, dat de politiek van de bevrijdingsbewegingen (uit de 3e wereld) in de metropolen denkt te vertegenwoordigen. Zij komt niet uit boven het nivo van onduidelijke politieke solidariteit. Internationale (ook militante) solidariteitsacties zijn net als altijd belangrijk, maar als enig centraal thema ongeschikt om betrokkenheid en concreet sociaal-revolutionair handelen in de metropolen te stimuleren. Praktische strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat daarentegen, zou een geheel nieuw anti imp. bewustzijn kunnen overbrengen, en ingedut links tot nieuw handelen kunnen motiveren. En dat is beslissend om sociale vrede niet in nationalistiese spreuken of fascistiese ideologiën te laten omslaan (zoals in Engeland bijv. met de Falklands-euforie). Natuurlijk is het niet noodzakelijk om van iedere ontevreden werkeloze te verwachten dat hij bij een woongemeenschap intrekt of om zich met spontane stakingen of mogelijk autonome arbeidersstrijd te solidariseren. Maar het opgeven van onze experimenten in een sub-kultuur, inplaats van actief de heersende arbeids- en seksuele moraal een alternatief te leveren in kollektieve praktijk te propageren, zal ons geen stap dichterbij een fundamentele doorbraak van het kapitalisties systeem brengen.

De huidige basis van de militante en revolutionaire praktijk in de metropolen is nog steeds de sub-kultuur, de gepolitiseerde en rebelse randgroepen. Spontane, autonome arbeiders- of werkelozenstrijd die met het reformistische vakbondsapparaat breekt, kan deze basis alleen maar verbeteren. Voorwaarde daarvoor is gemeenschappelijke aanvalspunten te vinden, een band te creëren zonder het autonome karakter van de strijd op te geven. Een verburgerlijkte subkultuur zou dáár terechtkomen, waar de K-groepen en de Grünen (voor Ned.: Klein Links en de kommunistiese splinters als SAP en GML -typ)al zitten: in geïsoleerdheid of in reformisme. Een vruchtbare verbinding van au-

tonome explosies in de metropolen daarentegen schept puntsgewijze aanvalsmogelijkheden, die een opkomen van de schijnbaar homogene massaloyaliteit versnellen. Militante, illegale kernen zijn voor een zodanig plaatsmakend proces onmisbaar, omdat ze duidelijk maken, dat deelloverwinningen in de strijd om de sociale rijkdom tegen een schijnbaar oppermachtig apparaat mogelijk zijn. Wanneer deze kernen erin slagen, autonome revoluties (kraakstrijd, werkelozen, anti-kernenergie, anti-nato, ekologiese strijd) met fantasievolle acties aan te vullen, dan zal dit konsept van revolutionaire zelforganisatie zich verbreiden, en de strijd om de hoofden zal de burgerlijke massapsychologie stukjes invloed ontnemen. Iets anders kunnen we weliswaar op dit moment niet verwachten, zelfs de meest te gekke aanslag zou ons nooit kunnen doen vergeten, dat de sociale revolutie nog lang niet op de agenda staat.

De militante verplaatsing van volksloyaliteit kan zo'n proces alleen maar verbreden en aanknopingspunten tegen de schijnbare almacht van het kapitalistiese leven opleveren.

En het plezier, dat de vernietiging van kapitalisties barbarisme in alle opzichten betekent, hebben wij vooral zelf nodig om niet gefrustreerd onze hoop te begraven. Het besef dat sabotage niet slechts politieke, maar ook therapeutiese waarde heeft, dat een succesvolle aktie een zeer plezierig en bevrijdend gevoel betekent, zou in de koppen van de mensen moeten doordringen.

Juist in een ekonomiese crisis worden individuele psychotherapiën en passieve verinnerlijking uiteindelijk steeds meer een vraag van geld. Wij bevelen daarom sabotage, als plezierig middel om zelf uit te testen aan: goedkoop en voor mensen met een kriminele aanleg zelfs winstgevend.

De micro-technologie wordt in de produktie ingezet om de menselijke arbeidskracht op te voeren, door sabotage in het produktieproces (bewuste of onbewuste prestatieweigering door ziekteverlof, vertragen of een slechte instelling, etc.) streng te bewaken en daarmee onmogelijk te maken. Zoals de komputertechniek in de moderne fabriek steeds een wapen is geweest tegen arbeidsgedrag, dat prestaties saboteert (dus een wapen in de klassenstrijd), zo ligt ook haar verdere sociale nut in de controle op "misbruik". De nieuwe technologie wordt dan ook enthousiast ingezet bij de interne en externe repressie-wedloop. Terwijl de mensvijandige fabrieksorganisatie probeert de onzekerheidsfaktor "mens" uit te schakelen, bereidt het kapitalistiese staatsapparaat alles voor, om sociale strijd door video- en rasteropsporing in de kiem te doen stikken. Hoe meer de verzorgingsstaat in de crisis verzuipt, des te duidelijker toont zich de onderdrukkingsstaat.

Terwijl het kriminaliteitspercentage stijgt en een rebels gedrag om zich heen grijpt, vertoont de bruutheid van de smeris en de zwijnen van justitie een gelijke ontwikkeling. Het opsporingsapparaat is weliswaar technies geperfectioneerd, de bajes- en barsten echter uit hun voegen. Zelfs de beste opsporingstechnieken kunnen niet verhinderen, dat een dalend reëel inkomen het kriminele nachtwerk doet toenemen. Met deze eenvoudige achtergrond zullen keiharde veroordelingen en bruut smerisgeweld toenemen, om af te schrikken en de heersende bezitsverhoudingen in stand te houden. De minachting en de aanval op het privé-eigendom van de rijke stinkerds kan een politieke of a-politieke achtergrond hebben, als politiek bewuste strijd kan men niet meer rekenen op enig demokraties humanisme.

De bajesomstandigheden en de justitiële methodes tegen de gevangen kameraden uit de RAF, de RZ of de 2 juni-beweging spreken daarover boekdelen. En de keiharde veroordelingen tegen militante demonstranten en hun levensomstandigheden bewijzen hetzelfde.

De verfijning van de opsporing gaat samen met een verscherping van de willekeur van de staat en met een brute afschrikingsstrategie, om naast sociaal-demokratiese integratiemodellen over genoeg gevoelens van angst en machteloosheid, ter onderdrukking van sociaal-revolutionaire initiatieven te beschikken.

De moderne politiestaat is het, die het krisismanagement t.o.v. sociale konflikten heeft vervangen. In de 60-er en 70-er jaren heeft hij zich uitstekend op mogelijke revoluties van ontevreden massa's kunnen voorbereiden, die nu in de fundamentele ekonomiese crisis van de 80-er jaren voor de deur staan. Maar wanneer daadwerkelijk miljoenen mensen het heersende apparaat willen verslaan, dan zal ook Herold (BKA -chef) ze niet kunnen tegenhouden.

Repressie funktioneert slechts gladjes, wanneer de massa's nog in de structuren geloven en een draagvlak bieden. De basis voor revolutionaire propaganda (legaal danwel illegaal) verbetert zich weliswaar in een crisis, maar er is geen bepaald recept voor sukses.

Juist nu is het belangrijker dan ooit, de nieuwe bewakings- en controlemethodes op haar zwakke punten te onderzoeken en dáár te saboteren, waar de automatiese loyaliteit (bv. volkstelling of kabel tv) begint. En juist nu is het belangrijk om naast legale mobilisering ook illegaal verzet aan te leren, om niet totaal door de groeiende willekeur en de repressie overrompeld te worden en vernietigd.

We mogen echter niet vergeten, dat onze illegaliteit geen massabasis kent, waarin ze zwemt.

Ze is vooral defensief tegen repressie en subversief tegenover de volksloyaliteit bepaald.

ORGANISATIE STRUKTUREN

Vanuit deze positie moeten we ook onze organisatiestructuren, de kontakten of puntsgewijze coördinatie-mogelijkheden, legale of illegale vergaderingen bediskussieren. Legale ontmoetingen van "sympathisanten van het linksterroristische spektrum" (de dus bij de veiligheidsdienst bekende mensen) worden natuurlijk via de rasteropsporing toenemend gecontroleerd. Anti-kern-energiegroeperingen, vredesgroepen, bajesgroepen of vergaderingen van autonomen. De activisten worden nauwgezet uitgefilterd, om de illegale, autonome of revolutionaire cellen op te sporen.

Daarom is er ook niets belangrijker dan onze legale structuren organisatorisch nieuw te herwaarderen.

Militante mensen, die in buiten-parlementaire groepen werken, moeten met de berekeningen en rasters van de smeris rekening houden. Wanneer we namelijk op de hoogte zijn van het feit, dat de smeris via rasterwerk onze bewegingen in de computer opslaat, dan kunnen we ook de rasters doen dichtslippen (door een verwarrend onlogische praktijk). Tegenover het toenemende veiligheidsrisiko staat de groeiende behoefte van autonomen, door regionale samenwerking politieke druk te ontwikkelen. Het aantal ontmoetingen van autonome en gemeenschappelijke voorbereidingen is overal toegenomen. De legale mogelijkheden moeten altijd worden gebruikt, en het is zeer belangrijk, de legale communicatie van de autonomen te verbeteren.

Omdat autonomen echter geweldloosheid en een reformistische verbond met de staat afwijzen (zoals bv. de Grünen), worden deze ontmoetingen juist als van een legaal terroristische basis gezien.

De BKA-konstruktie van een legale RAF, het kollektieve gebruik van de 129a bij het "zwarte blok", bij het berlijnse SOK (Stedelijk Overleg Kraakgroepen) etc. tonen, wat ons te wachten staat.

De mogelijkheid van het staatsapparaat, alle legale projekten van autonoom links te kriminaliseren, wordt nu al reeds intensief benut. En op de een of andere dag, als er sprake is van een opeenhoping van revoluties, worden misschien alle legale structuren verboden en worden de activisten opgejaagd. Op deze dag zouden alle bij de veiligheidsdienst als terreursympathisanten en andere links of bekend staande mensen moeten zijn voorbereid.

Dus verschillende mensen naar ontmoetingen laten gaan, vergaderingen camoufleren als vriendenklupees, loepzuivere, legale mensen kennen, om bij repressie onder te duiken, paspoorten organiseren etc.

Deze praktische voorzorgsmaat-

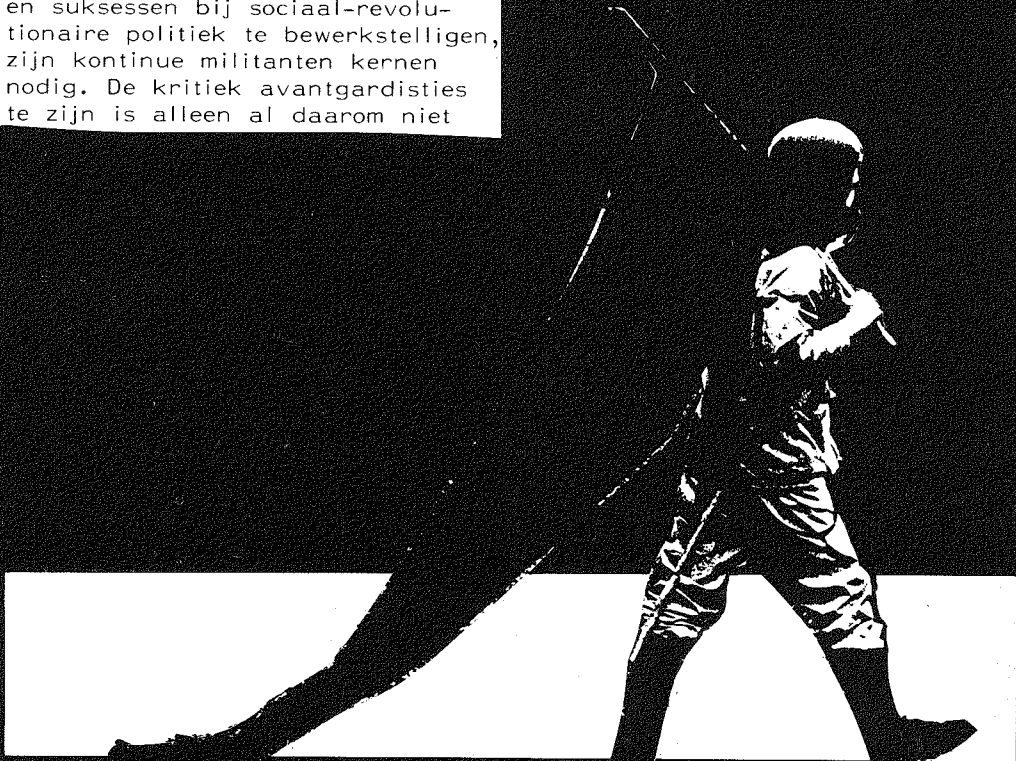
regelen zijn belangrijk om samenwerking niet in nog completere BKA-archieven en een mogelijk centrale vervolging te laten ont-aarden.

Het andere probleem bij groeiende coördinatie is een politiek probleem, waarover autonomen van mening verschillen. De afwijzing van elke organisatie bij sommige militanten ("Vorm Bendes") staat vaak vijandig tegenover de praktijk van autonome revolutionaire cellen. Het spontaanistische principe is vaak finito, wanneer de militantie op straat is afgelopen.

Om de revolutie niet te laten inslapen, om reële mogelijkheden en suksessen bij sociaal-revolutionaire politiek te bewerkstelligen, zijn continue militanten kernen nodig. De kritiek avantgardisties te zijn is alleen al daarom niet

Dat heeft niets met splitsing van doen, samenwerking binne akties is absoluut noodzakelijk; alleen zouden wij vaker moeten weten wat wij eigenlijk politiek denken en willen bereiken, om door de georganiseerden niet onder de voet te worden gelopen.

Binnen dit kader valt bovendien de eigen bepaling van samenwerking. Wanneer willen we met reformisten zoals de Grünen, geweldlozen en dergelijke samenwerken waar niet? Waar zijn bij de Grünen nog voormalige K-groepen activisten, die onze standpunten min of meer delen, waar zijn revolutio-

terecht, daar deze kernen noch een sociaal-revolutionaire massabeweging vertegenwoordigen, noch een centrale structuur bezitten. En hoe we centralistische structuren in een sociaal-rev. massa beweging kunnen vermijden, zouden we moeten bediskussieren, wanneer de ingeslapen massa's daadwerkelijk rebellieren. Zulke overwegingen zouden diegenen zich moeten maken, die in een sociale revolutie geloven, hier is het echter buiten proporties.

Tenslotte moet het probleem van samenwerking met "politiek andersdenkenden" ter sprake komen. Autonomen en anti-imperialisten hebben de laatste tijd puntsgewijs steeds weer samengewerkt. Daar is niets slechts aan, en er zonder meer sprake van suksessen. Desondanks braken bij het thema RAF, stadsguerilla voortdurend conflicten uit, die er behoorlijk inhakten. Autonomen zouden precies zulke eigen ontmoetingen moeten organiseren om hun politiek inhoudelijke standpunten te bepalen.

naire groepen, waarmee vruchtbare samenwerking mogelijk is? Dat geldt niet alleen voor legale samenwerking. De repressie neemt tegen alle linksradikale groepen toe. Het heeft alleen maar wederzijdse voordelen, wanneer bv. aktievelingen binnen het eigenlijk reformistische groen-alternatieve kamp, tips uit het bureaucraties apparaat aan ons doorgeven, of als in de vakbonden revolutionaire woelmuizen met autonomen militanten samenwerken, wanneer in andere legale kaders sympathisanten en informanten zitten.

Belangrijk voor zo'n vakbond is echter onze vastbeslotenheid, om eigen posities, een legale en illegale praktijk en theorie te ontwikkelen, om niet in reformisme of bij politieke klojo's te belanden.

Maak vele autonome revolutionaire cellen
"Rijkdom voor iedereen".

VOOR DE SAMENPLAATSING VAN DE GEVANGENEN UIT DE RAF EN HET VERZET

De laatste hongerstaking van gevangenen uit de RAF en het verzet voor hun samenplaatsing in grote groepen was twee jaar geleden. De isolatie bestaat nog steeds.

Wij hebben tot deze oproep besloten omdat samenplaatsing noodzakelijk is en omdat we denken dat ze bereikt kan worden als wij en ieder ander, die de eis van de gevangenen ondersteunt, niet ophouden de openbaarheid te zoeken. Hoe is de situatie?

Tijdens de hongerstaking is duidelijk geworden dat de isolatie van revolutionaire gevangenen voor de Duitse staat een strategische betekenis heeft in de bestrijding van het verzet. In de eerste jaren was het aller-eerste doel de gevangenen in isolatie te vernietigen of om te turnen, ze als revolutionairen uit te schakelen, de continuïteit te breken en met hun instorting de uitzichtloosheid van hun politiek en hun praktijk te demonstreren. Uit de resultaten van experimenten van het Amerikaanse leger, waarop de BRD deze politiek baseerde, was gebleken dat een mens slechts korte tijd isolatie kan verdragen.

Maar in de praktijk kon de isolatie de identiteit van de gevangenen niet breken, omdat zij haar direkt begonnen te bestrijden. Nu is de situatie anders. Sinds enkele jaren is er een groeiend verzet in de BRD, waarbij politici en specialisten in de bestrijding van de opstand constateren dat het konflikt het karakter van een oorlog heeft en zich instellen op de lange duur. De isolatie heeft nu, naast de vernietiging en afschrikking, ook als doel om met de gevangenen uit de guerilla en het verzet, tegelijkertijd de politiek waarvoor zij staan te begraven, zo mogelijk van alle mensen af te schermen. Datzelfde geldt voor de talloze schrijf- en bezoekverboden voor mensen die politieke discussies met de gevangenen willen voeren. Hier ligt ook de reden waarom de staat samenplaatsing absoluut wil verhinderen: het gaat om het praktische voorbeeld van de strijd van revolutionaire gevangenen voor kollektieve structuren en arbeidsprocessen, in het bijzonder onder de extreme omstandigheden van hun gevangenschap - een voorbeeld ook voor hen, die niet dichtbij de gevangenen staan. Want waar afzondering, concurrentie, onmacht en depolitiserende onontbeerlijke voorwaarden voor heerschappij zijn, mag niet zichtbaar worden dat kollektiviteit en zelfbeschikking de motor van elk maatschappelijk verzet vormen.

Met de laatste hongerstaking is echter duidelijk geworden dat de doktrine van de onvermurwbare houding alleen maar de zwakte van een staat laat zien die sinds zestien jaar isolatie gebruikt en net zolang het bestaan daarvan ontkent, omdat het internationaal als folter beschouwd wordt. Natuurlijk kan je feiten niet voor eeuwig loochenen, ze zijn er en ze zijn zichtbaar. Omdat de isolatie onmiskenbaar zichtbaar is aan de 'terroristen'-vleugels, scheidingswanden, speciale cellen enz., werden tijdens de hongerstaking britse, belgische en nederlandse euro-parlementariërs niet in de gevangenis toegelaten, hoewel ze daar recht op hebben. Om dezelfde reden ondertekent de BRD de anti-folter-konventie van de raad van europa niet, die nadrukkelijk óók op de isolatie-

praktijken in de BRD betrekking heeft en regelmatige controlebezoeken door onafhankelijke delegaties vereist, bijvoorbeeld ook tijdens een 'kontaktsperre' (dat is het volkomen afsnijden van kontakten van de gevangenen met de buitenwereld, dus bijv. ook met advocaten.).

Waar niet alles verborgen kan worden gehouden omdat er al een overeenkomst bestaat, wordt er naar leugens gegrepen, zoals bij de hoorzitting over de situatie mbt de mensenrechten in de BRD voor de VN-mensenrechtencommissie in april 1986. Daar heeft de gedelegeerde voor de BRD Stoecker (ministerie van justitie) op vragen over de isolatie geantwoord dat de gevangenen helemaal niet in afzondering zitten, maar overdag in kleine groepen samen zijn. Alle andere vragen over de 'kontaktsperre', belemmering van de verdediging werden óf helemaal niet, óf half of leugenachtig beantwoord. Aan het eind zei het sovjet-lid van de commissie dat de BRD duidelijk getracht had om de commissie om de tuin te leiden. Tegelijkertijd staat een sterk uitgebreid repressie-instrumentarium klaar tegen de strijd van de gevangenen voor samenplaatsing. Nog tijdens de laatste hongerstaking werd de wet over de dwangvoeding zo veranderd, dat het mogelijk wordt de openlijk niet meer te rechtvaardigen dwangvoeding te vervangen door de 'komaoplossing': men wacht af tot de gevangene in koma geraakt, om hem dan, volledig geïsoleerd en daardoor geheel onderworpen aan het staatsingrijpen, in zweeftoestand tussen leven en dood te houden. Precies zo was het bij Knut Folkerts. Een officiële 'kontaktsperre' wordt zo vermeden en als 'mediese maatregel' voorgeschreven.

Ook de kriminaliseringsstrategie tegen de gevangenen is verder gegaan. In een aantal vonnissen is inmiddels vastgesteld dat een hongerstaking 'een aktie van de RAF' is, en dat de gevangenen zelf, zolang ze in de bajus verder strijden, 'leden van de RAF' zijn. Hiermee heeft de Staatsveiligheidsdienst een brede basis geschapen voor de kriminalisering van familieleden, advocaten en bezoekers. Eenieder die contact met de gevangenen heeft, die zich inzet voor samenplaatsing, kan zo als ondersteuner of lid van de RAF vervolgd worden. Stukje bij beetje is deze absolute politieke absurditeit, de 'RAF in de bajus' in besluiten en vonnissen als feit ingevoerd. Terloops, om zo te zeggen, omdat het duidelijk is dat het openbaar ministerie een openbaar proces, waarin het de gevangenen wegens de hongerstaking aanklaagt, politiek niet vol kan houden, ook al zou het alles ter tafel brengen, ieder detail van het programma en van de lange strijd van de gevangenen daartegen.

De kriminalisering verheft de isolatie van de gevangenen natuurlijk tot een hogere macht, maar ook hier is de politieke afscherming hoofddoel geworden. Juist omdat de gevangenen 'le-gaal' zijn en de discussie met hun direkt mogelijk is, gebruikt men de kriminalisering om die discussie illegaal en onmogelijk te maken.

Wij advocaten zijn begonnen met buitenlandse kollega's de ervaringen in de verschillende landen uit te wisselen. Daarbij hebben we vastgesteld dat isolatie in deze omvang en als blijvende toestand slechts in de BRD bestaat.

Niettemin wint ze veld in het kader van de gelijkmaking van de repressie in de NATO-staten, net als de kriminaliseringsstrategie, die de VS en de BRD het liefst wereldwijd willen uitbreiden - guerillagroepen, bevrijdingsbewegingen, nationaal bevrijde staten, allemaal zouden ze als criminelen beschouwd moeten worden.

In overeenstemming hiermee heeft de VS-regering nu geweigerd om de aanvullende protocols van de konventie van Genève te ratificeren. (In 1977 zijn deze ahangsels aangenomen, volgens welke bevrijdingsbewegingen en voor een deel ook verzetsgroepen erkend worden als subjekt, dat valt onder het oorlogsrecht.) Dat deze protocols niet in werking treden, is "van fundamentele betekenis voor de NATO-strategie", omdat "de veranderingen het effect zouden kunnen hebben, nationale bevrijdingsbewegingen en terroristen te legitimeren, doordat ze hun de status van strijder en krijgsgevangene verlenen".

De kriminalisering van de strijd van revolutionaire organisaties en van de gevangenen daaruit, is een doktrine die, uitstijgend boven de konkrete bestrijdingsmaatregelen, een strategische positie met een politiek-ideologische funktie vormt. (Zo werd de politieke status, die enkele west-europese landen in verschillende vormen kenden, midden jaren '70 op initiatief van de BRD overal afgeschaft, en de kriminalisering tot eenheidslijn verheven. Met de dood van 10 noordierse gevangenen in de hongerstaking van '81 heeft de britse regering deze lijn meedogenloos in de praktijk gebracht. Haar 'harde houding' moest de gezamenlijke strijd van de gevangenen in West Europa een klap toebrengen en hun elke hoop ontnemen. Toen, net als tijdens de hongerstaking van de gevangenen in '84/'85, was het VS-ministerie van buitenlandse zaken direkt bij de beslissing betrokken.)

De staten willen zich met deze doktrine de macht toeëigenen het begrip 'politieke oppositie' te definiëren. De politieke gevangenen en de krijgsgevangenen, waar dan ook, zijn in hun strijd het levende voorbeeld tegen de staatsdefinitie 'slechts criminelen' en moeten daarom als politiek subjekt uitgeschakeld worden. Dit doel leidt tot zulke vergaande eskalaties als in juni '86 in Peru. De gevangenen die tegen folter, tegen hun plaatsing op isolatie-vleugels en vóór kollektieve levens- en arbeidsvoorwaarden en eerbiediging van hun politieke identiteit gestreden hadden, werden afgemaakt toen hun strijd een politieke sterkte bereikte, die de regering niet meer met controle over de media en bedrog uit de wereld helpen kon.

Om de samenplaatsing van de gevangenen te bereiken, willen we over dit principiële wezen van het konflikt en over de konkrete situatie van de gevangenen op manifestaties spreken. Allen, die initiatieven voor de samenplaatsing willen nemen, kunnen zich tot ons wenden: wij kunnen aan manifestaties bijdragen en materiaal over de situatie van de gevangenen ter beschikking stellen.

advokates/n van de gevangenen uit de RAF en het verzet

AGENDA

DEN HAAG

Paard van Troje

- 7 mrt : Alien Sex Fiend (UK)
- 11 mrt : Spaceman 3 (UK)
- 12 mrt : Mobiele Bochel (theater)
- 13 mrt : Streetwave hits the road met Faze One (hip hop)
- 14 mrt : Wanda's (!)
- 15 mrt : Trio Cor Witjes, Jim van der Woude e.a.
- 18 mrt : Tav Falco & Panther Burns (USA)
- 21 mrt : Pop will eat itself

KORZO

- 7 mrt : Festival Links (?) Den Haag mmv: Bart Chabot, Astrid Roemer, Han Ben-nink, Harry's Blind Date
- 11 mrt : Musclebird (theater)
- 13 & 14 mrt: 1991, een mythe
- 18 mrt : Ziensloos van Theater-groep Tzara

Filmhuis denneweg:

- 8 mrt : lezing door Eric Kuyper, **flarden van de Amerikaanse droom**, over filmmuziek, 14.00
- 15 mrt : lezing door prof. Bill Stott, **visual arts in the USA**
- 22 mrt : in samenwerking met het goethe instituut, **Dada eneo-dada**, Joseph Beuys, John Heartfield, 14.00

LEIDEN :

- 11-3: Filmhuis LVC-The unanswered question 20 uur; Stravers 22.15 uur.
- 12-3: Filmhuis LVC-Turtle Diary 21.15 uur.
- 13-3: Idem
- 14-3: Idem
- 15-3: Idem
- LAK-theater: Enrico-Ka-theater (kindervoorstelling) 15 uur.
- 16-3: Bibliotheek- Lezing over het schrijven van misdaadromans in relatie tot het vroegere politiewerk 20-22 uur.
Burcht: Architectenkafé over het nieuwe station van Leiden ?? 20 uur
- 18-3: Filmhuis LVC-Cuervos 20 uur.
- 19-3: " " -El Amor Brujo 21.15 uur
LAK-theater-'De blinde' door het Brandtheater 20.30 uur.
- 20-3: Idem
- 7-28 mrt : schilderkunst & poezie, **"de vrouw en de kunst"** wo t/m za 12 - 17 uur, Lange Mare 65, Leiden

ZOETERMEER

De Boerderij

- 7 mrt : Loortstory 22.00
- 11 mrt : Willem van de Walle's Camarettenfest.
- 13 mrt : Marijke Eshuys & Band
- 18 mrt : (Lieve) Paul de Leeuw
- 20 mrt : The Treat

De ELAND DELFT

- 7 mrt : Roots Syndicate (reggae)
- 11 mrt : Wild Groovy & Cool Cats
- 14 mrt : Eton Crop
- 15 mrt : Philip Boa & the Voodoo Club

8 maart VROUWENDAG:

Delft:
De Eland: Epoz rond internationale vrouwendag, 22.00

Den Haag:
Buuthuis (Gaslaan 175):
kulturele ontwikkelingen van vrouwen, vanaf 14.00, werkgroepen en 's avonds feest.

Vrouwenboekhandel Trix in Korzo:
een forumdiskussie over **Vrouwen en theologie**, met als motto: "voor 8 maart de kerk uit?", 15.00

Derde Wereld Centrum:
fototentoonstelling "NAirobi 1985", opening met Marleen Kruse, secretaris vrouwenzaken van Novib, 12.00

fakkeloftocht tegen apartheid

21 mrt, aanvang 20.15, vanaf de Hooglandse Kerk in Leiden